

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

લક્ષ્મીદાનવિવેકસંગમમયી શ્રદ્ધામય માનસં ।
ધર્મઃ શીલદયામયઃ સુચરિતશ્રેણીમયં જીવિતં ॥
બુદ્ધિઃ શાસ્ત્રમયી સુચારસમયં વાગ્દેવભવોજ્જુભિતં ।
વ્યાપારશ્ચ પરાર્થનિર્મિતિમયઃ પુણ્યેઃ પરં પ્રાપ્યતે ॥

પુસ્તક ૩૫ કુ.] ભાદ્રપદ-સંવત ૧૯૭૫. વીર સંવત ૨૪૪૫. [અંક ૬ કુ.

પ્રકાશકની,

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા—ભાવનગર.

અનુક્રમણિકા.

૧ શાસનવીરો કયા છે ?	૧૭૧
૨ આત્માર્થાને ઉપદેશ	૧૭૨
૩ સમ્યક્ચિંતન	૧૭૩
૪ સુક્રાંત સુક્રાવળી.	૧૭૪
૫ ચાર પ્રકારની જીવ જાતિને આળખી સુખના અર્થાં જનોએ લેવો જોઈએ કે નહીં ?	૧૭૫
૬ જૈન તેમજ જૈનેતર દયાથી જનોએ લક્ષ્મી રાખવા યોગ્ય કિંમતી મુખના	૧૭૬
૭ શ્રીમતી	૧૭૭
૮ ધાર્મિક સાહિત્યમાં વિહાર એટલે શું ?	૧૭૮
૯ મેઘનંદરાજ અને મન્નમ જરીની કથા.	૧૭૯
૧૦ તપ.	૧૮૦
૧૧ વિદ્વાન મુનિરાજ પ્રતિ પ્રશ્નો	૧૮૧
૧૨ પુસ્તકોની પહેંચ, ઉપદેશ.	૧૮૨
૧૩ રૂપદ નોંધ અને ચર્ચા.	૧૮૩

વાર્ષિક મુદ્રક રૂા. ૧) પોસ્ટેજ રૂા. ૦-૬-૦.

કોટના પોસ્ટેજ સહિત.

ભાવનગર ધી આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શાસ્ત્રગુણવત્ત્વ લેખકશ્રીઓ દ્વારા.

REGISTERED No. B-158

To

હાલમાં બહાર પડેલા ગ્રંથો ને લાખાંતર.

શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ગ્રંથ મૂળ વિભાગ ૨ ને. (સ્થાન ૭ થી ૧૨)

આ સંસ્કૃત ગ્રંથમાં ગ્રંથ ચાર વિભાગે બહાર પાડવાનો છે. તેનો આ બીજો વિભાગ શ્રી સંયલપુર નિવાસી શ્રી ઝંઝેરદાસ ઉજ્જૈનશ્રીના સુપુત્રો હીરાલાલ તથા મણિલાલની આર્થિક સહાયથી બહાર પાડવામાં આવ્યો છે, યોગ્ય સાધુ સાધ્વીને તથા સંસ્થાઓ-પુસ્તકાલયો વિગેરેને ભેટ આપવાનો છે. સાધુ સાધ્વી શિવાય બીજાઓએ પોસ્ટેજના ત્રણ આના મોકલવાના છે; સાધુ સાધ્વીએ પોતાના ગુરુ મહારાજ દ્વારા મંગાવવા કૃપા કરવી અથવા ગુરુમહારાજને મંગાવી યોગ્ય શિષ્યોને તેનો લાભ આપવો. ખરીદ કરવા ઇચ્છનાર માટે કિંમત બે રૂપીઆ મોકલવાની આવેલ છે, પોસ્ટેજ બુદ્ધ.

શ્રી સારાતિકા ભાષ્ય-ટીકા સહિત.

આ છઠ્ઠા કર્મગ્રંથ ઉપર શ્રી અમયદેવસુરિએ કરેલી ભાષ્ય શ્રી મેરુતુંગસુરિ દ્વારા દીક્ષા સાથે છપાવેલ છે. સપ્તતિકા કર્મગ્રંથ શ્રી મલયગિરિજી દ્વારા દીક્ષા સાથે અમારા તરફથીજ છપાયેલ છે તેના કરતાં આમાં કાંઈક વિશેષતા બને કર્તાએ કરેલી છે. કર્મગ્રંથના અભ્યાસી અને સંસ્કૃત જ્ઞાતા જાણવાવાળાને ખાસ ઉપયોગી છે. તેવા વિશેષજ્ઞાતાએ મંગાવવાની કૃપા કરવી. ભેટ આપવાના સંઘર્ષમાં ઉપર લખેલ છે તે નિયમ સમજવો. આ ગ્રંથ છપાવવામાં શ્રીપ્રાદરનિવાસી શા. તારાચંદ રતનચંદે શા. ૨૫૧) ની સહાય આપેલી છે. વેચાણ કિંમત માટે રૂ. ૧૫ પોસ્ટેજ અહીં આના.

શ્રી મુખ્યદેવસુરિ દ્વારા સંસ્કૃત સ્તોત્રોત્કર.

આ લાખાંતર ગુજરાતી લાખાના જાણનારાઓ માટે ઘણું વાંચવા લાયક છે. શ્રી મુખ્યદેવસુરિ શ્રી ઝંઝેરદાસ ઉજ્જૈનશ્રીના સુપુત્રો હીરાલાલ તથા મણિલાલની આર્થિક સહાયથી બહાર પાડવામાં આવ્યો છે, યોગ્ય સાધુ સાધ્વીને તથા સંસ્થાઓ-પુસ્તકાલયો વિગેરેને ભેટ આપવાનો છે. સાધુ સાધ્વી શિવાય બીજાઓએ પોસ્ટેજના ત્રણ આના મોકલવાના છે; સાધુ સાધ્વીએ પોતાના ગુરુ મહારાજ દ્વારા મંગાવવા કૃપા કરવી અથવા ગુરુમહારાજને મંગાવી યોગ્ય શિષ્યોને તેનો લાભ આપવો. ખરીદ કરવા ઇચ્છનાર માટે કિંમત રૂ. ૧૫ પોસ્ટેજ અહીં આના.

શ્રીવૃહત્સેવ સમાસ-શ્રી મલયગિરિજી દ્વારા દીક્ષા સહિત.

આ ગ્રંથ હાલમાં વાંચતાં ઘણી આવશ્યકતાવાળો-સર્વજ્ઞપણાની ખાતરી માટે પ્રમુખ દર્શન રૂપ લાખ્યો તેથી તે છપાવવાની આવશ્યકતા સમજી તરતમાંજ પ્રેસકાપી કરાવી છપાવવામાં આવતી કરી છે. તેની શુદ્ધ પ્રતની અપેક્ષા છે, જે મુનિરાજ પાસે કે બંડારમાં હોય તેમણે મોકલવા કૃપા કરવી. આર્થિક સહાય આપવાની ઇચ્છા હોય તેમણે જણાવવું. સુમારે ૭૫૦૦ રૂપીઆ પ્રમાણુ ગ્રંથ છે અને નિર્ણયસાગર પ્રેસમાંજ છપાય છે.

જોશુએ છીએ-પાલીતાણા જૈન જાળાશ્રમ માટે હાઉસ માસ્તર. પગાર લાયકાત સુજા. ઉમર, અભ્યાસ, અનુભવ અને પગાર દર્શાવી નીચેને શિરનાર અર્થે મોકલો.

કુવરજી મુળચંદ શાહ.

ચોનારરી મેનેજર જૈન જાળાશ્રમ-પાલીતાણા.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

વાંછા સંજનસંગમે પરગુણે પ્રીતિર્ગુરો નમ્રતા ।
 વિદ્યાયાં વ્યસનં સ્વયોષિતિ રતિલોકાપવાદાદ્ ભયં ॥
 ભક્તિશ્ચાર્હતિ શક્તિરાત્મદમને સંસર્ગમુક્તિઃ ક્ષલે ।
 યેષ્વેતે નિવસંતિ નિર્મલગુણાસ્તૈરેવ ભૂર્ભૂષિતા ॥ ૧ ॥

પુસ્તક ૩૫ મું.] બા.પ.ક.સંવત ૧૮૭૫. વીર સંવત-૨૪૪૫. [અ'ક ૬ હો.

શાસન વીરો ક્યાં છે?

અહોનિશ અંતર આવે રમતા, આદિર કાવ નિતારી;
 સતપથ સદ્ગુણમાં ચિત રાખે, રાગદેષ સંહારી. એવા શાસન૦
 નય કશી પ્રમાણ વચનથી, મક્ષાપક્ષ ત તાણે;
 જ્ઞાન દરશી ચારિત્રના સંગે, આતમ તત્ત્વ પીછાણે. એવા શાસન૦
 શ્રાવક ધર્મ ફરજને સમજે, જૈન નામ દીપાવે;
 શાંતિ સુધારસ પાન કરે નિત, આતમ બળ પ્રગટાવે. એવા શાસન૦
 વિકથાના વિચાર તણુ દે, શાસન હિત વિદ્યાસી;
 મૈત્રી આદિ ભાવના બાળે, આહત પદ અવિનાશી. એવા શાસન૦
 જ્ઞાન દાનમાં શરે બનીને, શ્રાવક ક્ષેત્ર સુધારે;
 સાચો પાથો મજબૂત નાખે, કોણે ભૂખાન ધારે. એવા શાસન૦
 આચીન સ્થિતિ જૈન વિચારે, અવોચીને અવધારે;
 “અમૃત” પદ્ધતિ વાંછા રાખી, યુગ સદ્ભાવ વિચારે. એવા શાસન૦

૧ દર્શન-સમયકાવ.

આત્માર્થને ઉપદેશ.

કવવાલી.

ફરજ તું ધર્મની ભૂલ્યો.

અરે ઓ ! આત્મ પરદેશી, રહ્યું નહિ કાઠ અંદાં ખેશી;	૧
છતાં પરવાતમાં પેશી, ફરજ તું ધર્મની ભૂલ્યો.	
અરે ! તું એકલો આભ્યો, કમાણી પૂર્વની લાગ્યો;	૨
શુભાવી ભાવી નવ ભાભ્યો, ફરજ તું ધર્મની ભૂલ્યો.	
સગાં સૌ સ્વાર્થના સંગી, વિપત્તમાં ના રહે અંગી;	૩
રહ્યો તું મોહમાં રંગી, ફરજ તું ધર્મની ભૂલ્યો.	
જવાતું એક દિન નક્કી, ગયા પહેલાં ઘણા જાકી;	૪
કરી ને ખાતરી પક્કી, ફરજ તું ધર્મની ભૂલ્યો.	
પરાયા છિદ્રને ખોલી, મુખે અપનાદ પર ખોલી;	૫
લગાવી આત્મમાં હોળી, ફરજ તું ધર્મની ભૂલ્યો.	
કરી હિંસા ઘણું રાગ્યો, અધિક ખોલી ઘણું માગ્યો;	૬
દ્રવ્ય પર ઝોળવી નાગ્યો, ફરજ તું ધર્મની ભૂલ્યો.	
પ્રિયાના પ્રેમને તોડી, પ્રીતિ પરનારીથી નેડી;	૭
મતિ અતિ લોભમાં દોડી, ફરજ તું ધર્મની ભૂલ્યો.	
હવે રહી છ'દગી થોડી, કરે ઇચ્છા થવા કોડી;	૮
મળે નહિ ભાગ્ય વણુ કોડી, ફરજ તું ધર્મની ભૂલ્યો.	
ભુખ્યાની ભુખ નવ ભાંગી, દયા નવ દીલમાં જાગી;	૯
દેશની દાઝ તહે ત્યાગી, ફરજ તું ધર્મની ભૂલ્યો.	
કામની ના કરી સેવા, કુટુંબનો ના કરી હેવા;	૧૦
રહ્યો હેવાનના જેવા, ફરજ તું ધર્મની ભૂલ્યો.	
કશે પત્માર્થ નવ કાવો, નીતિ પર પાદ તહે દીવો;	૧૧
કટોરો ઝેરનો પીવો, ફરજ તું ધર્મની ભૂલ્યો.	
થયો નિજ ન્યાતમાં કાછ, કયો અન્યાય થઇ રાછ;	૧૨
ખગાડી ખાછ રે પાછ, ફરજ તું ધર્મની ભૂલ્યો.	
કહે મનછ? ઓ બહિરાત્મા, થવું તારે સદા મહાત્મા;	૧૩
થશે તો બેટ પરમાત્મા, ફરજ તો ધર્મની સાધી.	
સાર સૌ શાસ્ત્રનો સાદો, મનુષ્યભવની ફરજ સાધો;	૧૪
કપીમનર સાંકળે સાધો, ફરજ તો ધર્મની સાધી.	

સાંકળચંદ પીતાંબરદાસ શાહ

સૂક્તમુક્તાવળી.

૧૪૧

સચ્ચારિત્ર્ય.

શાહીલવિક્રિહિત છંદ.

સચ્ચારિત્ર્ય પવિત્ર ચિત્ત ધરજે ચાહે પ્રતિષ્ઠા યદિ,
ગંગા નીર તરંગ તુલ્ય યશ્વતુ એતદ્ ચાહે યદિ;
પ્રીતિ ભેદી નભેદુ દવર્ગ મહિમા પાતાળમાં પેસતી,
ભયા ત્યાં વાસ પ્રસારતી વિચરતી સામિપ્ય સેવે સતી.

* * * *

સચ્ચારિત્ર્ય પવિત્ર નીર અરણ્ય અચાન ધોવાય છે,
ભેળાયેલ અનેક દુઃખ ભરતુ દોભાગ્ય ધોવાય છે;
સારાસાર વિચાર વારિ વિમળે કિડા બહુ થાય છે,
સૌજન્યાદિ મુશાલ સદૃશ્ય ગીતા દેવો સદા ગાય છે.

* * * *

દેવોને પણ કષ્ટપ્રાય સહજે આ - માનવી મેળવે,
જો ધરજા હૃદયે સુસંગ ધરજે તે મેળવી ડેળવે;
એવું એક પછી નહિ જગતમાં માગ્યું નહિ મેળવે,
કિં કિં કિં બહુના રતિ વિરતિથી આનંદને હેળવે.

લીખાલાહ છગનલાલ શાહ.

સૂક્તમુક્તાવળી.

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૧૦૫ થી.)

સાધુ ધર્મના સ્વરૂપનું સંક્ષેપ કથન.

(શાહીલવિક્રિહિત)

જે પંચમત મેરૂભાર નિવહો નિઃસંગ રંગે રહે,
પંથાચાર ધરે પ્રમાદ ન કરે જે દુઃપરિસા^૧ સહે;
પાંચે ઇંદ્રી તુરંગમાં વશ કરે મોક્ષાર્થને સંગ્રહે,
એવો દુષ્કર સાધુ ધર્મ ધનર તે જે જ્યું થડે ત્યું વહે. ૭૩

(માલિની)

મયણુરસ^૨ વિમોહી, કામિની સંગ છોડી,
તજ્ય કનકકોડી, મુક્તિશુ પ્રીતિ બેડી;

૧ આકરા પરિસહો. ૨ ધન્ય. ૩ કામદેવ સંજમી રસ.

૧૪૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રદાશ.

ભવ ભવ ભય વામી, શુદ્ધ ચારિત્ર પામી,
ઈહ જગ શિવગામી, તે નમો જંબુસ્વામી.

૭૪

ભાવાર્થ—અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય, બ્રહ્મચર્ય અને અપરિચ્છેદરૂપ પાંચ મહાવ્રતો રાત્રિભોજનના સર્વથા નિષેધ સહ પાલન કરવા રૂપ ચેત્તુર્વર્તનો ભાર જેઓ નિર્વહે છે, દ્રઢ વૈરાગ્યના રંગથી જેમનું હૃદય રંગાર્ધ ગયેલું હોવાથી નિઃસ્પૃહભાવે જે આનંદમાં ગરકાવ રહે છે, જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, તપ અને વીર્યને અતુટ્ઠળ આચાર-વિચારને જે ધારણ કરી રહે છે, મધ, વિષય, કપાય, આળસ અને વિકલ્પરૂપી પાંચ પાપી પ્રમાદનો જે ચીવટથી ત્યાગ કરે છે, ક્ષુધાતૃષ્ણા શીત ઉષ્ણતા પ્રમુખ બાવીસ પરિસહો પૈકી જે જે કઠણ પરિસહો આવી પડે તે તે અદીનપણે સમભાવે જે સહન કરે છે, અને ચક્ષુ શ્રોત્રાદિક પાંચે ઈન્દ્રિયોરૂપી અવળા ઘોડાઓને જ્ઞાન લગામવડે નિજ વશમાં રાખી જે મહાતુભાવ મુનિજનો સંયમમાર્ગને સાવધાનપણે સેવે છે તે અતુકર્મે સકળ કર્મ-મળનો ક્ષય કરી મોક્ષપદને મેળવી શકે છે. આવો દુષ્કર સાધુધર્મ દ્રઢ વૈરાગ્યથી આદરી જે તેને સિંહની પેરે શૂરવીરપણે પામે છે તે ભાગ્યશાળી ભાઈ બહેનો ખરેખર ધન્ય-કૃતપુન્ય છે. ૧.

મૃગાર રસનો અનાદર કરી, આઠ પદ્મિનીનો સંગ છોડી, ૯૯ કોઠ સુવર્ણનો ત્યાગ કરી, કેવળ મુક્તિ સાધેજ લય લગાડી અને શુદ્ધ ચારિત્ર-ધર્મને સદૃશ પાસેથી પ્રાપ્ત કરી, જન્મ મરણનો ભય દૂર કરી એજ ભવમાં જે પરમાનંદપદ-મોક્ષને પ્રાપ્ત થયા એવા શ્રી જંબુસ્વામી મહામુનિને અમારો વારંવાર નમસ્કાર હો!! જે મહામુનિ સાધુધર્મના એક ઉત્તમ આદર્શ (Ideal) રૂપ હોવાથી જેમનું ઉત્તમ ચારિત્ર મુમુક્ષુજનોએ વારંવાર મનન કરી પરિશીલન કરવા યોગ્ય છે. ધન્ય છે જે મહામુનિને કે જેમણે પોતાના પવિત્ર ચારિત્રના પ્રબળ પ્રભાવથી પ્રભાવદિ પાંચસો ચોરોને પણ પ્રતિબોધી પરમાર્થ માર્ગમાં પ્રયોગ દીધા. જે આવા પુરુષાર્થી મહામુનિઓનાં પવિત્ર ચારિત્ર તરફ મુમુક્ષુજનો સદાય દ્રષ્ટિ રાખે તેો આજકાલ દ્રષ્ટિગત થતી સાધુધર્મમાં શિથિલતા શીત્ર દૂર થવા પામે અને પુનઃ પ્રબળ જ્ઞાન વૈરાગ્ય બાજુ થતાં સાધુધર્મ દીપ્તિમાન થવા પામે. ૨ ઇતિશમ્.

આવકધર્મના સ્વરૂપનું સંક્ષેપ કથન.

(શાદૃલવિકિરિત)

જે સમ્યક્ત્વ લાડી સદા વ્રત ધરે સર્વજ્ઞ સેવા કરે,
સંધ્યાવશ્યક^૧ આદરે શુરૂ ભજે દાનાદિ ધર્માચરે;

૧ એ ટંક પ્રતિક્રમણ.

નિત્યે સદ્ગુરુ સેવનાવિધિ ધરે એવો જિનાધીશ્વર,
ભાખ્યો શ્રાવકધર્મ દોય દશધર્મ જે આદરે તે તરે.

૭૫

(માલિની)

નિશિદિન જિનકેરી, જે કરે શુદ્ધ સેવા,
આણુવત ધરી જે તે, કામ આનંદ દેવા;^૩
ચરમ જિનવરિદે, જે સુધર્મે સુવાસા,
સમકિત સતવંતા, શ્રાવકો તે પ્રશંસ્યા.
ઇમ અસ્થ રસાળા, જે રચી સૂક્તમાળા,
ધરમનૃપતિ બાળા, માલિની છંદ શાળા;
ધરમમતિ ધરતા, જે ઈહાં પુણ્ય વાઘ્યો,
પ્રથમ ધરમકેરો, સાર એ વર્ગ સાઘ્યો.

૭૬

શુદ્ધ દેવ ગુરુ અને સર્વજ્ઞ વીતરાગ કથિત ધર્મ ઉપર દ્રઢ શ્રદ્ધારૂપ સમકિત ગ્રહણ કરી જે વ્રત નિયમોને આદરે, સર્વજ્ઞ દેવની સેવા ભક્તિ કરે, સંધ્યાવસ્થક (પ્રતિક્રમણ સામાયિક પ્રમુખ) આદરે, પૂજ્ય-વડીલ જનોની ભક્તિ કરે, દાનાદિ ધર્મનું સેવન કરે, અને સદાય સદ્ગુરુની વિધિવત સેવના કરે, એ રીતે શ્રી જિનેશ્વર ભાષિત દ્વાદશ વ્રતરૂપ ધર્મ જે મહાતુલાવ શ્રાવકો આદરે તે સ્વર્ગાદિકનાં સુખ અનુભવી અનુકંમે મોક્ષસુખ પામે. ૧.

જે સદાય શુદ્ધ ભાવથી જિનેશ્વર દેવની સેવા ભક્તિ કરે અને પ્રભુના પવિત્ર ઉપદેશ અનુસારે ગૃહસ્થ યોગ્ય આણુવત, ગુણુવત અને શિક્ષાવ્રતને ધારે, તે ચરમ તીર્થંકર શ્રી મહાવીર દેવે પ્રશંસેલા, અને સદ્ધર્મે વાસિત થયેલા આનંદ કામદેવ પ્રમુખ ઉત્તમ સમકિતવંત અને સત્ત્વવંત શ્રાવકોની પેરે પ્રશંસાપાત્ર થાય છે. ૨.

જે સદ્ગુરુનો સમાગમ કરી વિનય-ગહુમાન પૂર્વક તત્ત્વ શ્રવણ કરે છે અને નિજ હિત કર્તવ્યનો નિશ્ચય કરી સન્માર્ગનું સેવન કરે છે તે શ્રાવક કહેવાય છે. અથવા શુદ્ધ શ્રદ્ધા, સદ્ધ વિવેક અને સત્ ક્રિયાનું જે યથાવિધિ સેવન કરે છે તે શુભાશયો શ્રાવકની ખરી પંક્તિમાં લેખાય છે. તથાપ્રકારનાં સદ્ગુણ વગર તે માત્ર દ્રવ્ય શ્રાવક હેવાય છે. શ્રાવક યોગ્ય ઉત્તમ ગુણોથી અલંકૃત હોય તે ભાવ શ્રાવક ગણાય છે. જે ગૃહસ્થાશ્રમમાં રહ્યા છતાં સ્વસ્વ અધિકાર અનુસારે વીતરાગ શાસનની ઉન્નતિ-પ્રભાવના કરવા તન મનથી પ્રવર્તે છે તે પરમ શ્રાવકની પંક્તિમાં લેખાવા યોગ્ય છે. સામાન્ય શ્રાવકોએ પણ વ્યવહાર શુદ્ધિ રાખતા, મિથ્યાત્વ વૃદ્ધિ-

૨ બાર પ્રકારનો. ૩ આનંદ ને કામદેવ શ્રાવક.

૧૪૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

કારક ક્રિયા તજવા અને ગુણમાં આગળ વધવા અવશ્ય લક્ષ રાખવું જોઈએ. દશ કલાન્તે દુર્લભ મનુષ્ય જન્માદિ ઉત્તમ સામગ્રી પામી પ્રમાદવશ પડી તેને નિરર્થક કરી નહિ દેતા જેમ અને તેમ વિષય કષાયાદિ પ્રમાદાચરણ તથાને સુશ્રાવકને છાન્તે એવા આચાર વિચાર સેવવા ઉજમાળ થવું ઘટે છે. પૂર્વ પુન્ય યોગે પવિત્ર ધર્મના શુભ મનોરથ થાય તો તેને સફળ કરી લેવા જરૂર કાળજી રાખવી ઘટે છે, એથી અત્યારે કરેલી હિત કરણી આગળ ઉપર ઘણીજ ઉપયોગી થઈ શકે. ઇતિશમ્.

ઇતિશ્રી સૂક્તમુક્તાવલ્યાં પ્રથમ ધર્મવર્ગઃ સમાપ્તમ્.

ચાર પ્રકારની જીવજાતિને ઓઢાંચી, સુખના અર્થી જનોઈ તેમાંથી લેવા યોગ્ય ધડો.

“જેવું ઈચ્છે પારકું, તેવું નિજનું હોય.”

“વૃક્ષ વૃષભ ને વ્યાદ્ર વ્યાળ, એ ચારે જીવ જાત;
સાધુ સજ્જન સ્વાર્થી નીચ, એહી જગ વ્યવહાર.”

ભાવાર્થ—૧ સંત સાધુ પુરૂષો વૃક્ષ જેવા ઉપકારક હોય છે. વૃક્ષને કોઈ છેદે, લેદે, ખાળે તેમ છતાં તેતો પોતાના સ્વભાવ મુજબ અન્યને ફળ, ફુલ, શીતળ છાયાદિક આપી સંતોષે છે, તેમ સાધુજનોને કોઈ ઉપસર્ગાદિક કરે તો પણ તેઓ નિષ્કારણ ગંધુ સમાન હોઈ અનેકધા અન્યનું હિતજ કર્યા કરે છે.

૨ સજ્જનો વૃષભ સમાન કહ્યા છે. વૃષભને જોઈતો ચારે પાણી મળે એટલે તેમાં સંતોષ રાખી પોતાથી અને તેટલો ઘણીનો ભાર શાંતિથી વહાજ કરે છે, તેવી રીતે સજ્જનો પ્રાપ્ત સ્થિતિમાં સંતોષ રાખી બની શકે તેટલું સ્વપરહિત નિજ-કર્તવ્ય સમજીને શાન્તિથી કર્યા કરે છે. તે કંઈ બીજનો વાદ જોવા રહેતા નથી. અન્ય જનો નિંદા કરે કે પ્રશંસા કરે, માન આપે કે અપમાન કરે, પરંતુ સજ્જનો સદાય પોતાની સજ્જનતા દાખવે છે. સ્વકર્તવ્યચ્યુત થતાજ નથી. દુર્જનો નિષ્કારણ શત્રુતા રાખી સજ્જનોને સંતોષે, તોપણ તે કંટાળતા નથી; પરંતુ સુવર્ત્તની જેમ અધિકાધિક શુદ્ધતા ધારણ કરી સ્વપરહિત કર્યાજ કરે છે.

૩ સ્વાર્થી જનો વ્યાદ્ર જેવા વિપમ-ભયંકર કહ્યા છે. વાઘને ભૂખ લાગી હોય ત્યારે તે ગમે તે ભક્ષ્ય ઉપર તૂટી પડે છે, તેવીજ રીતે સ્વાર્થીજનો પોતાનો સ્વાર્થ લાધવા જતાં બીજનું ખગાડવામાં કંઈ પણ ખંચાતા નથી. પોતાનો સ્વાર્થ આઢો

જૈન તેમજ જૈનેતર દયાળુ જનોએ લક્ષમાં રાખવા યોગ્ય કિંમતી સૂચના.

૧૪૫

આવતો ન હોય તોજ અને ત્યારેજ તે સીધા રહે છે-કોઈને કનડગત કરતા નથી.

૪ નીચ-દુર્જનજનો વ્યાસ-સર્પ જેવા સ્વભાવેજ વક્ષ-કુટિલ કદા છે. સર્પને દ્વંધ પાછને ઉછેર્યો હોય તો પશુ તેમાંથી કેવળ વિષનીજ વૃદ્ધિ થાય છે અને અનિષ્ટ પરિણામજ આવે છે. તેમ સ્વભાવેજ પરદ્રોહ કરનારા નીચ લોકોને ગમે તેટલા માન પાનથી નવાજ્યા હોય તોપણ તે તો પોતાનાં બલિસ્વભાવ પ્રમાણે ઉલટા અનર્થજ ઉપજાવે છે, એમ સમજી શાણા માણસોએ એવા દુષ્ટ સ્વભાવના નીચ જનોને પુષ્ટિ મળે એવું કશું કરવુંજ નહિ. તેમની સોળત પણ કરવી નહિ. તેમના ઉપર હેત રાખવાથી તેમનાં નળળા કામને ઉત્તેજન મળે છે. તેમનાથી અળગા તટસ્થ રહીને બની શકે તેટલું સ્વપર હિત કરવા ઉજમાળ રહેવુંએજ ઉચિત છે. સાધુસંત તથા સજ્જનોની સોળત સદાય કર્તવ્ય છે. ઇતિશમ.

જૈન તેમજ જૈનેતર દયાળુ જનોએ લક્ષમાં રાખવા યોગ્ય કિંમતી સૂચનાઓ.

આખી પૃથ્વીના દાન કરતાં એક જીવને જીવિતદાન દેવું વધારે કિંમતી છે. જ્ઞાનદાન-વિદ્યાદાન વળી એથી ચઢીયાતું છે, કેમકે તેથી જીવિત ઉત્તત બને છે. સ્વ પુત્રપુત્ર્યાદિક સંતતિને અલાણ રાખનાર માતાપિતાદિક વડીલો શત્રુ સમાન છે. જેમણે કેળવણીનો સ્વાદ લીધો નથી તે તેની મીઠાશ શી રીતે બાણી કે પિછાણી શકે? અત્યારે જે પુત્રપુત્ર્યાદિક રૂપે દેખાતાં હોય છે તે વખત જતાં પિતા માતા બની જાય છે. તે વખતે પ્રથમથી કેળવાયેલ પિતા દશ શિક્ષકની અને કેળવાયેલી શાણી માતા સો શિક્ષકની ગરજ સારે છે; તેમ છતાં કેળવણી તરફ પૂરતું લક્ષ ક્યાં દેવાય છે? ગમે તે બાળતનું અધુરું શિક્ષણ બહુધા નુકશાનકારક નીવડે છે, એમ સમજી એક પણ ઉપયોગી બાળતનું બનતા સુધી સંપૂર્ણ સંગીન શિક્ષણજ આપવા પ્રબંધ કરવો જોઈએ. સો અધુરા અધુરા શિક્ષણ કરતાં એક સંપૂર્ણ શિક્ષણજ સારું. જે માતપિતાદિકમાં કેળવણીની ગંધ સરખો ન હોય તો તે બાળકોમાં ક્યાંથી આવી શકે? બાળકોને શરૂઆતમાં તો માતપિતાના ઉત્સર્ગ-માંજ રમવાનું હોય છે. જે માતપિતા પોતે કેળવાયેલા હોય તો તેનો લાભ બાળકોને સહેજમાં આપી શકે. શરીરનું આરોગ્ય શી રીતે સચવાય એવા નિયમોનું પાલન કરી બલ અનુભવ મેળવ્યો હોય એવા માતપિતાદિક વડીલો તરફથીજ બાળકોના આરોગ્ય સાચવવાની રૂઢી આશા રાખી શકાય, પણ તેમાં બેદરકાર રહે-

૫૪૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

નાર તરફથી તેવી આશા રાખવી વ્યર્થ છે. નીતિના રૂઠા નિયમે ગરાગર સમજી જેમણે વર્તનમાં ઉતાર્યા હોય તેવાં માતાપિતાદિક વડીલો તરફથીજ આજકો ઉપર બચપણથી નીતિના રૂઠા સંસ્કાર પડવાની સારી આશા રાખી શકાય. અન્યથા તેવી આશા રાખવી ફેગટજ છે. શ્રદ્ધા, ભક્તિ, ક્ષમા, મૃદુતા, કોમળતા, સરલતા, સંતોષ, ચિત્તપ્રસન્નતા અને ગંભીરતાદિક દિવ્ય ગુણોવડે જેમણે પોતાનાં હૃદયને પવિત્ર કર્યું હોય એવા માળાપાદિક વડીલ જનો તરફથીજ પોતાના બધાં જાળકોને તેવો ઉત્તમ વારસો મળવાની આશા રાખી શકાય, તે સિવાય તેવી આશા રાખવી નકારી ગણવી.

જાળકોને ગરાપણમાં કેળવણીના જેવા સંસ્કાર પડે છે તેવા ભાગ્યેજ પાલકથી પડી શકે છે. શાણો અને ખંતીલો માળી યોગ્ય કેળવણીથી બાગ બગીચાને સંભાળી ઉછેરે છે તે તેમાંથી જેમ મનમાન્યાં ચીઠાં મધુરાં અને સુગંધી ફળ ફલાદિક નીપજતી શકે છે તેમ શાણા અને સુધડ હોંશીલા માળાપાદિક ધારે તે પોતાના સંતાનોને સફળશુભાળી બનાવી શકે અને સ્વપર અનેક લગ્યાતમાઓને એ રીતે કસ્યાણુ સાધવામાં મદદગાર બની શકે. ઇતિશમ.

શ્રીમતી.

(પ્રયોજક. દ્વિતરી નંદલાલ વનેચંદ હાલ—ધોરાજી.)

જંબુદ્વીપના આબુપણ રૂપ ભારત વર્ષને વિષે પોતાનપુર નામે એક નગર હતું. તેમાં ગુપ્તશ્રેષ્ઠ નામે એક શ્રાવક રહેતો હતો. તેને શ્રીમતી નામે એક પુત્રી હતી. તે રૂપ અને ગુણથી ભારપૂર તથા ધર્મશાસ્ત્રના અભ્યાસવાળી હતી. એનું લગ્ન તેજ નગરમાં એક મિથ્યાદષ્ટિ શેઠના દીકરા સાથે થયું હતું. તેના સાસરીઆ અન્ય ધર્મના હોવાથી સૌ તેનાપર અભાવ રાખતા. તેની સાસુ નણંદ વિગેરે તેના તરફ ઈર્ષ્યાની નજરથી જોતા, તેનો પતિ તેનાપ્રત્યે તિરસ્કારભાવ બતાવતો, તે પણુ શ્રીમતી ડગ્યા સિવાય નિરંતર પંચપરમેષ્ઠી મંત્રનું સ્મરણ કર્યા કરતી હતી.

એક વખત તેના પતિને ઘીજી સો પરણવાની ઇચ્છા થવાથી તે શ્રીમતીને સારી નાખવાનો કૂર વિચાર કર્યો; તેટલા માટે તેણે એક મજબૂત ઘડો લઈ તેમાં એક સર્પ પૂરીને તેનું મોઢું બાંધી લીધું. અને તે ઘડો ઘરમાં લાવીને યોગ્ય બળ્યાએ મૂક્યો. પછી પોતે નાહીને દેવસેવા કરવા બેઠો. થોડી વારે શ્રીમતીને આશા ફરી કે ‘ઘરમાં અમુક સ્થાને એક ઘડો મૂકેલો છે, તેમાં પુષ્પો ભરેલાં છે, તેનું મોઢું છોડીને થોડાં લાવી આવ.’ પતિની આશા થતાં શ્રીમતી તત્કાળ ઉઠી

અને નવકાર મંત્રનું સ્મરણ કરતી ઘરમાં પેઢી. લયસ્થાનથી નહિ ખંડીનારી અને જ્ઞાનવદે પ્રકાશિત હૃદયવાળી શ્રીમતીએ ચારડામાં જઈને ઘડાનું મઢો છોડી જરા પણ સંકોચ વગર પુષ્પ લેવા માટે ઘડામાં હાથ નાંખ્યો, તો સાપને બદલે પુષ્પો હાથમાં આવ્યા. તે લઈને પોતાના પતિના હાથમાં મૂક્યાં. આથી તેનો પતિ આશ્ચર્ય પામ્યો અને સર્પવાળો ઘડો જોવા જાતે ઉઠ્યો. પાંસે જઈને જુએ છે તો તેમાં સર્પને બદલે સુગંધી પુષ્પો દીઠાં. એથી તે પરતાવો કરી શ્રીમતીની માફી માગવા લાગ્યો. પછી તેણે આ આશ્ચર્યકારક વૃત્તાંતના ખબર સર્વ કુટુંબને તથા ગામના બીજા લોકોને આપ્યા, તેથી સર્વ શ્રીમતીના વખાણ કરવા લાગ્યા અને શ્રી જૈન ધર્મનો આવો પ્રગળ પ્રભાવ જોઈ સઘળાઓએ તેનો સ્વીકાર કર્યો, તેમજ તે સૌ શ્રી પંચપરમેષ્ઠી મહામંત્રના આરાધક થયા. છેવટે શ્રીમતી તેના પતિ સહિત આયુષ્ય પૂર્ણ થયે મૃત્યુ પામીને દેવલોકમાં ઉત્પન્ન થઈ. ત્યાંથી ચ્યવી પરમપદને પામશે.

ધાર્મિક સાહિત્યમાં વિકાર એટલે શું ?

મુંબઈ માંગરોલ જૈન સભામાં “ ધાર્મિક સાહિત્યમાં વિકાર થવાથી થયેલી હાનિ ” એ વિષય ઉપર જૈનધર્મના સાહિત્ય અભ્યાસી પંડિત બહેચરદાસે ભાષણ આપેલું છે, જે જૈન પત્ર અને જૈન રીવ્યુ માસીકમાં પ્રગટ થયું છે; તેથી શ્રદ્ધાળુ જૈનોમાં અગત્યની ચર્ચા જન્મ પામી છે. તે ઉપરથી પ્રમુખ તરીકે કાર્ય બજાવનાર મી. મોતીચંદભાઈ કાપડિયા સોલીસીટર પોતાની નોંધ તા. ૧૮-૬-૧૯ ના જૈન પત્રમાં પ્રસિદ્ધ કરી છે.

આ જગ્યાએ ખાસ એ જણાવવાની જરૂર છે કે આ ભાષણના અંગે શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયને કાંઈ સંબંધ નથી એમ મી. કાપડીયા સાહેબ જણાવે છે. તે ખુલાસો ઘણો વેળાસરનો છે; તો પણ એટલું જણાવવાની અગત્ય છે કે શ્રી મહાવીર વિદ્યાલય જેવી મોભાદાર સંસ્થાની સાથે સંબંધ ધરાવનાર જૈન અને જૈન સાહિત્યના સંબંધમાં કેવા વિચાર જણાવે છે. અને તેમના સહવાસમાં આવનાર વિદ્યાર્થીઓના ઉપર ભાવી કેવા સંસ્કાર પડશે તે તે ખાતાને આર્થિક સહાય કરનાર જાણવાની ઇતેજરી રાખે એ સ્વાભાવિક છે. તેઓના નાણાનો કેવો ઉપયોગ થઈ ભાવી જૈનકોમને કેવો ફાયદો થશે એ સંબંધે જૈન પ્રજાના મનમાં કંઈપણ વિચાર ઉત્પન્ન નહિ થાય અને તેઓ ઉપરના ખુલાસા માત્રથીજ સંતોષ પામશે એમ જો શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના કાર્યવાહકોના વિચારમાં હોય તો તેમની એ માન્યતા

બૂલ—અંક પાંચમામાં પૃષ્ઠ ૯૯ થી ૧૩૮ કરેલા છે તે ૧૩૧ થી ૧૭૦ જેવું છે. આ અંકના પેલા કારમમાં ૧૭૧ થી ૧૭૮ નોંધ છે.

સાથે હું મળતો થઈ શકતો નથી. દરેક મોભાદાર સંસ્થાની સાથે સંબંધવાળાના વિચાર અને આચાર કેવા પ્રકારના છે તે ઠોઠ પણ ઠેકાણે જોવામાં અને જાણવામાં આવે તો તેની સારી અથવા માઠી અસર તેમની સાથે સંબંધ રાખનારી તમામ વ્યક્તિઓને થયા સિવાય રહેતી નથી.

પંડિત જલેચરદાસ તેમની પોતાની માન્યતા સુઝળ તેઓ જૈન ધર્મના આસ પ્રેમી હશે, તેથી અજવાળું પાડવા માટે તેઓ પોતાના વિચાર ગમે તેવા બહાર પાડે તો પણ સમાજ તેમના વિચારોને સંમત થઈ શકતી નથી.

પંડિત જલેચરદાસે અત્યાર સુધીના અભ્યાસ અને અનુભવને અંગે જૈન ધર્મ અને તેના સાહિત્ય સંબંધે સત્ય શું શોધી કાઢ્યું અને સારું શું જોયું એ જો એક વખત સમાજના આગળ મૂકી પછી આ વિષય હાથમાં લીધો હોત તો તેમના પોતાના સંબંધમાં ઘણું માન ઉત્પન્ન કરનાર થાત એમ મારું માનવું છે.

વ્યાખ્યાનકારે ધાર્મિક સાહિત્યમાં વિકાર થવાથી થયેલી હાનિ એ વિષય ઉપર પોતાનો અભિપ્રાય દર્શાવતાં પહેલાં જૈન ધાર્મિક સાહિત્યનું મૂળ શુદ્ધ સ્વરૂપ કેવું હતું તે બતાવી તેમાં કેટલે અંશે વિકાર દાખલ થયો છે એ બતાવવું જોઈએ. મૂળ સાહિત્યના સત્ય સ્વરૂપ સંબંધે તેઓનો પોતાનો મત પ્રસિદ્ધ કર્યા સિવાય અને સાહિત્યનું શુદ્ધ સ્વરૂપ બતાવ્યા સિવાય શું વિકાર તેમાં દાખલ થયો તે જોઈ શકાય નહીં.

દરેક દર્દીના શરીરમાં શું શું વિકારો દાખલ થયા છે તે નક્કી કરતી વખતે વિકારો દાખલ થયા પહેલાં દરદીની તનદુરસ્તી કેવા પ્રકારની હતી તે ચિકિત્સા કરનારે જાણવું જોઈએ ને તે જાણે તો જ દર્દીના શરીરમાં નવીન વિકારો દાખલ થયા હોય તેનો નાશ કરવા માટે દવાની યોજના તે કરી શકે. દરદીની તંદુરસ્તીની પૂરી સાહિતી મેળવ્યા સિવાય વિકારો નક્કી થઈ શકે નહીં. અને દવા કરીને દરદીને નિરોગી બનાવી શકાય નહીં. તેવી રીતે ધર્મના હિતચિંતકોએ પણ ધાર્મિક સાહિત્યનું શુદ્ધ સ્વરૂપ કેવું હતું અને તેમાં કયા કયા વિકારો કયારે કયારે અને કયાં કયાં દાખલ થયા છે અને તેના માટે શું શું ઉપાયો યોજવા જોઈએ તે બતાવવું જોઈએ. એવી રીતે જ્યાં સુધી વ્યવસ્થા થાય નહીં ત્યાં સુધી આગમના અભ્યાસથી જોવાનું વિકારો દાખલ થયા છે એવી દલીલોજ કરે તેથી સમાજને કંઈ ફાયદો થવાનો નહીં, ઉલટો શુદ્ધ શ્રદ્ધાનમાં શિથિલતા આણવાનો એ પ્રબળ ઉપાય છે.

જૈન આગમ ચાર વિભાગમાં વહેંચાયેલું છે. દ્રવ્યાનુયોગ, ચરણુકરણાનુયોગ, અભિતાનુયોગ અને કથાનુયોગ. આ ચાર અનુયોગનો સંપૂર્ણ અભ્યાસ કરી મીઠો જલેચરદાસ પોતે આ વિકારો જાણવાને તૈયાર હોય તો હું જાણવા માગું છું કે

ધાર્મિક સાહિત્યમાં વિકાર એટલે શું?

૧૮૧

દ્રવ્યાનુયોગ સંબંધે તેમની શું માન્યતા છે? તે તેમણે પ્રથમ જણાવવું. આ ચાર વિભાગો બુદ્ધા બુદ્ધા છે અને દરેકનું સાહિત્ય પ્રજા બુદ્ધ બુદ્ધ છે. તેમાંથી કોઈ એક વિભાગમાં વિકાર થયો છે કે ચારેમાં? ને ચારેમાં થયો હોય તો તે દરેકના મૂળ સાહિત્યનું સ્વરૂપ શું હતું? અને તેમાં કયે ઠેકાણે કેટલો વિકાર થયો છે, એની સ્પષ્ટતા કરવાની પ્રથમ જરૂર છે. તે જણાવવાની તેઓ તસ્દી લેશે તો તેથી અજવાળું પાડવાની તેમની અને તેમના વિચારોને મહાન્ ઇશ્વરી અવાજ તુલ્ય માનનારા પત્રકાર બંધુઓની જે જાણસા છે તે પૂરી થશે. એ પ્રમાણે થયા સિવાય તો અજવાળાના બદલે હાલમાં જે અજવાળું છે તેના ઉપર પડદો નાંખ્યા જેવું થશે. બીજા ધર્મવાળાના સાહિત્ય કરતાં આપણું સાહિત્ય સાડે કહેવરાવવા માટેના વ્યામોહથી તેની પદ્ધતિનું આપણું સાહિત્ય લખાયેલું છે અને તે પરાપકાર બુદ્ધિથી લખાયેલું છે. આમ કહેવાનો ઉદ્દેશ પડિત બહેચરદાસનો હોય એમ રા. રા. મોતીચંદલાઈની નોટ ઉપરથી જણાય છે. ખરેખર પડિત બહેચરદાસે પોતાનું લાષણ્ય આ વિચારો સંપૂર્ણપણે ફરીથી છપાવીને બહાર પાડવા જોઈએ, કે તે ઉપરથી તેમનો ઉદ્દેશ સમાજને જે રસ્તે દોરવાનો હોય તે સમાજના જણવામાં આવે.

લગવંત મહાવીરે પોતાનો અનુભવ કહ્યો એટલે શું? લગવંત મહાવીરને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું હતું એમ પડિતજી માને છે કે નહીં? એ તેમણે સ્પષ્ટ રીતે જણાવવું જોઈએ. લગવંત મહાવીર દીક્ષા લીધા પછી ખાર, વરસ, સુધી છન્નસ્થા-વસ્થામાં રહ્યા હતા અને તે વખતમાં તેઓએ ઘોર તપસ્થા કરી હતી. ઘોર પરિ-સહો સહન કર્યા હતા. તેને અતે-પરિણામે તેઓને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું હતું. તે થયા પછી તેમણે દેશના દેવાનો આરંભ કર્યો હતો, અને જગતના પદાર્થોનું જે સ્વરૂપ કેવળજ્ઞાનદ્વારા અનંતા તીર્થ કરોએ જોયેલું હતું તેજ તેમણે જોયું. પછી ગણધર મહારાજ જેઓ ચાર જ્ઞાનના ધરવાળા હતા તેમને જગતનું સ્વરૂપ સમજાવ્યું, ગણધરોએ સૂત્ર રૂપે શું શું, એ સૂત્ર તે વખતના મહાન્ શક્તિવાળા માહાત્માઓ મુખપાઠે રાખતા, પછી જેમ જેમ કાળદોષ લાગવા માંડ્યો અને યાદશક્તિ કમતી થવા લાગી તેમ તેમ સૂત્રનો વિરુદ્ધ થવા લાગ્યો, એટલે શ્રી વીરનિર્વાણ પછી લગભગ ૬૮૦ વર્ષે શ્રી વલ્લભીપુરમાં શ્રી દેવદિંદિ ગણી ક્ષમાશ્રમણ મહારાજે પુસ્તકારૂઢ કરી લખાવ્યું.

આ જૈન ધર્મના મહાન્ આચાર્યોનું સ્પષ્ટ કથન છે. આમાં સાડે કહેવરાવવા ખાતર કે વ્યામોહ થવાથી આ સાહિત્ય લખાયું હોય એમ જણાતું નથી, છતાં પડિત બહેચરદાસ તેમ માને છે તો તેના કારણે સંપૂર્ણપણે જણાવવાની તેમણે તસ્દી લેવી જોઈએ. લોકલોકમાં રહેલ જીવાણુ પદાર્થના યથાર્થ સ્વરૂપનો વર્ણ-

૧૮૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

નનો જેમાં મુખ્યત્વે ઉપદેશ છે તેનું સાહિત્ય ઉંચા પ્રકારનું કેમ ન હોય ? આવા સાહિત્યને માટે ભાષણકારને આશ્ચર્યકારક શું લાગે છે તે અમે સમજી શકતા નથી.

જૈન ધર્મની શરૂઆત ભગવંત મહાવીરથી થઇ કે તે પહેલાં તે ધર્મ હોતો ? એ અગત્યના પ્રશ્નના સંજ્ઞામાં પંડિત ગણેશચંદ્રાસ શું અભિપ્રાય રજૂ કરે છે. પ્રાય ધરાવે છે તે તેમણે સ્પષ્ટપણે જણાવવું જોઈએ. કારણ કે જેમના હાથ નીચે અમારા નિર્વાર્થી જંદુઓને ધાર્મિક શિક્ષણ મળવાનું છે અને જેમના શિક્ષણ ઉપર જૈન ધર્મની ભાવી ઉત્પત્તિનો આધાર રહેલો છે તેમનામાં કેવા સંસ્કારો શ્રી મહાવીર વિદ્યાલયમાં તેમના શિક્ષકો પાડશે તે જાણવાનો દરેક જૈન જંદુઓને પહેલો હક છે. જૈન ધર્મ ભગવંત મહાવીરના સમય પહેલાંથી આ ભારત વર્ષમાં તેમના પૂર્વે થયેલા ત્રેવીશ તીર્થંકરોના વખતથી છે, એટલે વૈદિક કાળ પહેલાંથી છે. એમ જૈનોની માન્યતા છે. તેના પુરાવામાં જૈન સાહિત્યમાં ઘણા સાધનો છે.

આત્માના વિકાસ માટે પ્રથમથી છેલ્લા પગથીયા સુધીનો માર્ગ તે ધર્મ. આવા મતલબની ધર્મની વ્યાખ્યા શાસ્ત્રકાર કરતા હોય એમ જણાય છે. આપણે તેમની એજ વ્યાખ્યા પકડીને ચાલીએ.

આત્મવિકાસ માટેના પહેલા પગથીયાથી છેલ્લા પગથીયા સુધીનો માર્ગ તે ધર્મ એમ છે ત્યારે આપણને જાણવાનો હક્ક છે કે આત્મવિકાસના પહેલા પગથીયા પહેલાં આત્માની સ્થિતિ કેવા પ્રકારની હોય છે તે સમજવા માટે સાહિત્યની જરૂર છે કે નહીં ? અને તે સંજ્ઞાએ આપણા સાહિત્યમાં જાણવા જેવું કંઈ છે કે નહીં ? તે સાહિત્યમાં કંઈ વિકાર થયો છે કે યથાર્થ સ્વરૂપમાં છે ? તે પણ જાણવાની અગત્ય છે. અનાદિ નિર્ગોદમાંથી નીકળીને જીવ વ્યવહાર રાશીમાં આવી અનુક્રમે અકાર નિર્જરાની મદદથી પંચેન્દ્રિયપણું પામે છે અને ત્યાં સ્વયમેવ અથવા નિમિત્ત કારણ પામીને જીવ સમકિત પામે છે. તે આત્મવિકાસનું પહેલું પગથીયું છે. સમકિત પામવા પહેલાં એટલી હદે આવવા માટે જીવને શું શું સાધન કરવું પડે છે ? એ સંજ્ઞાએ જૈન દર્શનકારોએ જે વિચારો તેના સાહિત્યમાં ખતાવેલા છે તે બરાબર શુદ્ધ છે કે તેમાં પણ કંઈ ત્રિકાર દાખલ થયો છે ? તે પંડિતજીએ જણાવવું જોઈએ.

ભાષણના વિષયને એવું તો નામ આપવામાં આવ્યું છે કે તેના સંજ્ઞાએ કેટલી કેટલી બાબતોમાં ભાષણકારના વિચારો જાણવા તે સમજાતું નથી. પ્રથમ એ જાણવાની જરૂર છે કે ધાર્મિક સાહિત્યમાં શેનો શેનો સમાવેશ કરવાની ભાષણકારની ધારણા છે ? કેમકે તે જાણ્યા સિવાય સત્ય જાણવાની જીજ્ઞાસાવાળાએ અત્યંત વિશાળ સાહિત્યમાંથી પ્રથમ કયો વિષય જાણવાની મહેનત કરવી ?

મેઘનાદ રાજા અને મદનમંજરીની કથા.

૧૮૩

આત્મવિકાસના પહેલા પગથીયાથી ઉચ્ચ કોટીમાં છેલ્લા પગથીયા સુધી જવાની છાસાવાળાએ શું શું સાધન કરવાની જરૂર છે અને એ સંબંધના સાહિત્યમાં પણ કંઈ વિકાર થયો છે કે વિકાર રહિત છે તે વિષે પણ તેઓ શો અભિપ્રાય ધરાવે છે તે જાણવાની જરૂર છે.

આશા રાખવામાં આવે છે કે ઉપર જણાવેલી બાબતોમાં પંડિતજી પોતાનો અભિપ્રાય સ્પષ્ટ રીતે જણાવશે.

વક્રીલ નંદલાલ લલુભાઇ.

વડોદરા-કોટીપોળા.

નોટ—ઉપરના લેખને અંગે એક દૃષ્ટિકત સમાજની માહિતી માટે જણાવવાની જરૂર છે. મહાવીર વિદ્યાલયમાં પંડિત બેચરદાસને ‘તત્ત્વાર્થવિગમ’ સૂત્ર ઉપર નોટ લખવા માટેજ સમ-વામાં આવેલ છે. વિદ્યાર્થીઓને ધાર્મિક અભ્યાસ કરાવવાનું કાર્ય તો શાસ્ત્રી વજ્રલાલજીના જ હાથમાં છે. પંડિત બેચરદાસને વિદ્યાર્થીઓને ઉપદેશ આપવાનો કે અભ્યાસ કરાવવાનો નથી. તત્ત્વી.

સુપાત્રદાન ઉપર

મેઘનાદ રાજા અને મદનમંજરી કથા.

(ભાષાન્તર કર્તા:—પુરૂષોત્તમ જયમલદાસ મહેતા—સુરત.)

આ જામુદ્ગીપના ભરતક્ષેત્રમાં અનેક રમણીય દૃશ્યોથી પરિમંડિત રંગાવતી નામે નગર હતું. તે નગરમાં ન્યાયનીતિનિપુણ, પ્રભાપાલન દક્ષ, સદ્ગુણવૃન્દયુક્ત, અને પંડિત લક્ષ્મીપતિ નામે રાજા હતો. તે રાજાને સદ્ગુણવતી, વિનયશાલિની, પવિત્રાચારવતી અને પતિપરાયણ કેમળા નામની રાણી હતી, તેઓને છત્રીશ દંડ સુદૃઢવિદ્યા જાણનાર, શબ્દવેદી કલાવિજ્ઞ, ધનુર્વિદ્યામાં કુશલ, પુરૂષયોગ્ય ગાંઠોતેર કળામાં પ્રવીણ, સર્વ ભાષામાં નિપુણ, સર્વ વિજ્ઞાનિક તત્ત્વને જાણનાર મેઘનાદ નામનો કુમાર હતો. એક દિવસ તે કુમાર પોતાની સમાન વયના મિત્રો સાથે ક્રિકેટ કરવા માટે નગરની ઉદ્યાન ભૂમિકામાં ગયો. તે ઉદ્યાનમાં વિવિધ પ્રકારની ક્રિકેટમાં નિમગ્ન હતો તેવામાં ત્યાં કોઈ એક નવિન મુસાફર આવ્યો. તેને જોઈને કુમારે ‘પૂછ્યું કે—‘હે પાન્થ! તું ક્યાંથી આવ્યો છે અને ક્યાં જાય છે? તે કાંઈ નવીન બનાવ જોયો કે સાંભળ્યો છે?’ કુમારની આવી મૃદુ ને વિનીત વાણી સાંભળી મુસાફરે કહ્યું કે—‘હે યુવરાજ! હું ચંપાપુરી નગરીમાં વસું છું અને શત્રુજય તીર્થની પવિત્ર યાત્રા કરવા માટે જઈ છું. ચંપાપુરીમાં મદનમુદર નામનો રાજા રાજ્ય કરે છે, તેને

સર્વ પ્રકારના રૂપલાવણ્ય સંયુત પ્રિયગુમંજરી નામની પત્ની છે. તેમને મદન-
મંજરી નામની અદ્ભૂત રૂપ લાવણ્ય નિધાન, યુવાવસ્થાને પ્રાપ્ત થયેલી, વિનય-
શાલિની એક કન્યા છે. તે કન્યાએ એવી દ્રઢ પ્રતિજ્ઞા ગ્રહણ કરી છે કે જે પુરૂષ
અર્થાગ નિમિત્તવિદ્યા, શિષ્યપદગા, સર્વ જીવની ભાષા અને ધનુર્વિદ્યા આદિમાં સં-
પૂર્ણ કુશલ હોય તેની જ સાથે મારે પાણિગ્રહણ કરવું. અન્યથા કુમારાવસ્થામાં
જીવન પર્યંત રહી નીતિમાર્ગે આયુ ગાળવું.” આ પ્રમાણે કહીને સુસાદરે ત્યાંથી
પોતાના માર્ગ તરફ શ્રી શત્રુજય તીર્થની યાત્રા માટે પ્રયાણ કર્યું.

સુસાદરના મુળથી ઉપરની વાત શ્રવણ કરી કુમાર તે સુંદરીના રૂપ લાવણ્ય
મને કળાકુશળતાદિ ગુણોની અદ્ભૂતતા પર મોહિત થયો, અને ક્રિડા કરવામાં તેના
શિષ્યની અસ્વસ્થતા બની ગઈ; તેથી ઉદ્ધાનમાંથી એકદમ નીકળી પોતાને ઘેર ગયો;
અને તેજ રાત્રિએ કુમારે કોઈને પણ જાણાવ્યા સિવાય અંપાનગરી તરફ પ્રયાણ
કર્યું. અનેક દેશ, ગામ તથા નગરોમાં પરિભ્રમણ કરતાં તે એક નિર્જન અરણ્યમાં
આવ્યો. તે કુમારે માત્ર પાદસંચારથી જ પરિભ્રમણ કર્યું હતું, તેથી રસ્તાના અ-
પહ પરિશ્રમને લીધે તે થાકીને લોથપોથ થઈ ગયો હતો. એ કારણથી કિંચિત્ નિદ્રા
લેવાને એક વૃક્ષની નીચે તેણે શયન કર્યું. થાક ઘણો લાગ્યો હોવાથી સૂતો કે તુરત
નિદ્રાવશ થઈ ગયો. લગભગ મધ્ય રાત્રિના સમયે તે સ્થળે કુમારની નજદિક છ મ-
હિત્તનો કુધાતુર એક રાક્ષસ આવ્યો. તેણે કુમારને ઉદ્ધમાંથી જાગૃત કરીને કહ્યું કે-
‘હે સત્યુષ્મ ! તું તારા ઇષ્ટદેવનું સ્મરણ કરી લે. હું ઘણા દિવસનો કુધાતુર આ
અરણ્યમાં ભ્રમણ કરું છું, પણ કોઈ સ્થળે ભક્ષ્ય મળતું નથી. આજે અચાનક
તારા ભાગ્યોદયથી તું મળી આવ્યો છે, માટે હવે હું તને ખાઈ જઈશ અને મારા
આત્માની તૃપ્તિ કરીશ.’ રાક્ષસનાં આવાં ઉચ્છ્વલ વચનો સાંભળી કુમારે નિઠરતા
પૂર્વક કહ્યું કે-‘હે રાક્ષસપતિ ! યદ્યપિ તું તારા રાક્ષસ કુળને ઉચિત કાર્યનું આ-
ચરણ કરે છે, તથાપિ હું એક વાત કહું તે તું સાંભળ. હું હમણા અંપાપુરીના
રાજાની કન્યા મદનમંજરીની પ્રતિજ્ઞા પૂર્ણ કરવા બહાર છું. તેની પ્રતિજ્ઞા પૂર્ણ કરીને
તેની સાથે લગ્ન કરવાની મારી ઇચ્છા છે. મારું કાર્ય સિદ્ધ થશે અથવા નહીં થાય
તોપણ પાછો આ રસ્તેજ હું આવીશ. તે સમયે તારું ઇચ્છિત કાર્ય તું કરજે. આ
મારી પ્રતિજ્ઞા સત્ય છે, તેમાં કિંચિત્ માત્ર તારે સંશય કરવો નહિ.’ કુમારના
આવા નિર્ભય અને નમ્રતાયુક્ત વચનો સાંભળી તે રાક્ષસનું હૃદય તુરત પિતૃગી
મળ્યું. તેણે કુમાર પ્રતિ કહ્યું કે-‘હે સત્યુષ્મ ! જો તારે મદનમંજરી સાથે લગ્ન કર-
વાનો ઇચ્છા છે તો હમણા બંદ અને તારું કાર્ય સિદ્ધ કરી વળતાં અહીં આવજે. આ
જંગલની પશ્ચિમ દિશામાં મારું નિવાસસ્થાન છે તે ડેકાણે તારે આવવું.’ એ પ્રમાણે

મેઘનાદ રાજા અને મદનમંજરીની કથા.

૧૮૫

કહી રાક્ષસ પોતાને સ્થાને ગયો. 'કુમાર' પણ ત્યાંથી નીકળી કેટલાક સમય ખાદ્ય પાપુરીમાં આવ્યો.

અંપાપુરીમાં પ્રવેશ કરતાંજ પરાક્રમી કુમારે નગરમાં વાગતા પહોંચી ઉદ્ધોષણ સાંભળી અને તુરત તેણે તે પહોંચ પ્રહાર કર્યો; એટલે નગરરક્ષકો કુમારને રાજસભામાં લઈ ગયા. ત્યાં રાજાએ સર્વ દેશમાંથી હુજારો રાજાઓને સ્વયંવર મંડપમાં આમંત્રણ કરી બોલાવ્યા હતા. તેઓ પણ તે સમયે સભામાં ઉપસ્થિત હતા. રાજસભામાં દરેક રાજાઓની કળાની પરીક્ષા લેવાતી હતી. દરમિયાન એવો બનાવ બન્યો કે- 'કોઈ દુષ્ટે અચાનક કન્યાનું હરણ કર્યું.' આથી સર્વ કુટુંબવર્ગ ઉચ્ચ સ્વરથી રૂદન કરવા લાગ્યો. નાગરિક જનો પણ સર્વ શોકાકુળ બની ગયા. રાજા મંત્રી વિગેરે રાજસભામાં ઉપસ્થિત જનો પણ ચિન્તામાં ગરકાવ થઈ ગયા. આ સમયે મંત્રીએ રાજાને કહ્યું કે 'તે મહારાજ! કોઈ દુષ્ટ વ્યતરે અથવા વિદ્યાધરે કે ભારંડ પક્ષીએ કન્યાનું હરણ કર્યું હોય તેમ જણાય છે, માટે અહીં વિવિધ દેશના રાજાઓ જે એકત્ર થયા છે, તેઓમાંથી જે કોઈ અદ્વાનિભિત ણળથી બાણીને ધને તે કન્યાના હરણ કરનારને છતીને અહીં તે કન્યાને લાવશે તેને કન્યા આપવામાં આવશે. આ પ્રમાણે સર્વે રાજાઓને કહી બુઝ્યો કે જેથી કોઈ પણ તેવો શક્તિવાન નીકળશે.' રાજાએ મંત્રીનું વચન યોગ્ય માની સર્વે રાજાઓને કહી બુઝ્યું, પરંતુ કોઈને પણ કન્યાનો પત્તો લાગે તેવો રસ્તો સુઝ્યો નહિ અથવા તેની પાછળ જવામાં પણ કોઈની શક્તિ ચાલી નહિ, તેથી સર્વ રાજાઓ વિલક્ષ થઈને પોતા પોતાને સ્થાને પાછા ગયા.

ત્યાર બાદ રાજાએ મેઘનાદ કુમારને પૂછ્યું. ત્યારે કુમારે કહ્યું કે- 'રાજા! તમારી પ્રિય પુત્રીનું હિમાંગદ વિદ્યાધરે અપહરણ કરીને અહીંથી ઘણા દૂર તમ પ્રદેશમાં આવેલા રત્નસાનુ પર્વત પર મૂકેલી છે અને તેના રક્ષણાર્થે માયા વિદ્યાધારિણી એક ગીધ પક્ષિણીને સ્થાપન કરેલી છે. તે પક્ષિણી અનેકશઃ વિવિધ સ્વરોથી સ્વલાષાદ્વારા શબ્દોચ્ચાર કરે છે, અને જ્યારે તે પક્ષિણી 'અરે આવો, તમને કુશળ છે?' એવા શબ્દો તથા 'તમે જાઓ, જાઓ,' એવા ગુદાર્થ પ્રતિભાસાત્મક શબ્દો કહે છે તે સમયે એ શબ્દો જે પુરૂષોની કષ્ટોન્દ્રિયમાં પડે છે તે મનુષ્યો મુખમાંથી ડહિર વમતા થઈ પૃથ્વી પર પડી મૂર્ચ્છિતાવસ્થામાં સ્તબ્ધ બની જાય છે અને તુરત મૃત્યુ પામે છે; એ કારણથી તે પર્વત પર કોઈ મનુષ્યો જવાને સામર્થ્ય ધરાવતા નથી, પરંતુ ત્યાં જવાનો એક ઉપાય છે. તે ઉપાયને બાણનાર મનુષ્ય યદિ ત્યાં જાય તો કાર્ય સિદ્ધ થાય તેમ છે. તે ઉપાયનું સ્ફોટન કરવાની પણ રહસ્ય આ સમયે ખાસ આવશ્યકતા છે. જો કોઈ શબ્દવેદી બાણ મારી બાણનાર મનુષ્ય ત્યાં

જઠને તે પક્ષિણીનું સુખ બાણોથી પૂરિત કરી દેય તો તે પક્ષિણી ત્યાંથી ઉડીને નાશી જાય. ત્યારપછી આકાશગામી ગરૂડપર કન્યાને અત્રે લાવી શકાય. હું આ વિધાને સંપૂર્ણોંશે બાણું છું માટે યદિ આપની આજ્ઞા હોય તો હું ત્યાં જઈ કાર્ય સિદ્ધ કરી સત્વર આપની સમક્ષ હાજર થાઉં.’ કુમારનાં આવાં ચાતુર્યતાયુક્ત વચ્ચેનાં સાંભળી રાજા-મંત્રી વિગેરે અતીવ સંતોષિત થયા અને રાજાએ કુમારને ત્યાં જઈ પોતાની પ્રિય આત્મબાને તુરત લાવવાની આજ્ઞા આપી.

હવે કુમારે પ્રથમ પોતાની કુળાથી ગગનગામી ગરૂડો બનાવ્યા, તેની ઉપર કેટલાએક સુભટોને બેસાડ્યા, અને પોતે પણ એક ગરૂડપર આરૂઢ થઈ રત્નસાનુ પર્વતપર ગયો. ત્યાં જઈ તેણે માયાની પક્ષિણી તથા કન્યાને જોઈ. પક્ષિણીના વિરૂપ શબ્દ શ્રવણથી કુમાર સાથેના સર્વ સુભટો મૂર્ચ્છિત થઈ ભૂમિપર પડ્યા. કુમાર તે પક્ષિણીનું સુખ શબ્દવેદિ બાણો વડે પુરી દઈને કન્યા પાસે ગયો. તેને સમ્યક્ રીતે આધ્યાસન આપીને પક્ષિણીના શબ્દ આકર્ણનને અભાવ થવાથી ક્ષણવારમાં પાછા ચૈતન્ય પામેલા આત્મીય સુભટો સાથે કન્યાને લઈ કુમાર સ્વેષિત કાર્યસિદ્ધિથી અધિક હર્ષવંત થતો તેમજ લાવી મદનમંજરીની લબ્યતાના દીર્ઘ પરામર્શમાં નિમગ્ન થતો ચંપાપુરીમાં મદનસુંદર રાજા પાસે આવી પહોંચ્યો.

મદનસુંદર રાજા, રાણી, મંત્રી તથા પૌરજનો મદનમંજરીના આગમનથી અતીવ આનંદસુદાસિત બન્યા. તથા કુમારની કૌશલ્યતાની ભારે પ્રશંસા કરવા લાગ્યા. મદનસુંદર રાજાએ પોતાની પ્રિય પુત્રીને નિર્વિઘ્ને લાવવામાં પરમ સહાયક મેઘનાદ કુમારના ઉપકારના બદલામાં પોતાની કન્યાનું કુમાર સાથે મહોટા ઉત્સવ પૂર્વક શુભ મુહૂર્તે લગ્ન કર્યું. મેઘનાદ કુમાર ચંપાનગરીમાં કેટલોક સમય મદનમંજરી સાથે ભોગવિલાસ ભોગવતો આનંદ પૂર્વક રહ્યો.

અન્યદા પોતાના શ્વસુર વિગેરેની આજ્ઞા લઈ મેઘનાદ કુમાર મદનમંજરીની સાથે પોતાના નગર તરફ જવા સૈન્ય સહિત ચંપાપુરીથી નિકળ્યો. અનુક્રમે પ્રયાણ કરતાં તેજ અટવીમાં આવ્યો કે જ્યાં પેલા રાક્ષસનું નિવાસસ્થાન હતું. ત્યાં આવી સૈન્યનો પડાવ નાંખીને રહ્યો. જ્યારે બરાબર રાત્રિનો સમય થયો ત્યારે સૈન્યના સર્વ માણસો ઘણો થાક લાગવાથી સૂઈ ગયા. તે સમયે રાક્ષસ પાસે કરેલી પ્રતિજ્ઞાનું કુમારને અચાનક સ્મરણ થઈ આવવાથી કુમારે મનમાં વિચાર કર્યો કે ‘જો હું આ કન્યાને અત્રે મૂકીને જઈશ તો તેની બહુ દુઃખદ સ્થિતિ થશે. આ પતિપરાયણા સાધ્વી સ્ત્રી મહારા વિયોગદુઃખથી જુરી જુરીને મરણ પામશે. અને તેથી મને સ્ત્રી-હત્યાનું મહાન પાતક લાગશે. હવે મહારે આ પ્રસંગે શું કરવું.’ ‘ઇતો વ્યાઘ્ર ઇત-સ્તટી એ ન્યાયાનુસાર અત્યારે હું બન્ને તરફના દુઃખથી ઘેરાઈ ગયો છું. કારણ કે

મેઘનાદ રાજા અને મદનમંજરીની કથા.

૧૮૭

જો આ સુંદરીને મૂકીને હું રાક્ષસ પાસે પ્રતિજ્ઞાપાલનાર્થે મ્હારા પ્રાણને તણ દેવા બઉં છું તો મ્હારી પાછળ આ સુંદરીની અતિ દુઃખમય સ્થિતિ થઈ જવાનો સંભવ રહે છે. તેમજ જો મેં કરેલી પ્રતિજ્ઞાનું પાલન નથી કરતો તો ક્ષત્રિયકુલોચિત્ત ધર્મ સચવાતો નથી. આ સમયે મ્હારે કયો રસ્તો લેવો તે મને સુઝતું નથી. એવી રીતે કુમારે દીર્ઘદષ્ટિપૂર્વક વિચાર કરી અન્તિમ નિર્ણય એજ બાંધ્યો કે— 'જે થવાનું હોય તે થાઓ, પરંતુ મ્હારી કરેલ પ્રતિજ્ઞાનું અવશ્ય પાલન કરીશ, ક્ષત્રિયોચિત્ત ધર્મને ત્યાગીશ નહિં. કહું છે કે:—

દિગ્ગજર્મકુલાચલ, ફણિપતિ વિધૃતાપિ ચલતિ વસુધાઽસૌ ।

પ્રતિપન્નમમલમનસા, ન ચલતિ પુંસાં યુગાન્તેઽપિ ॥ ૧ ॥

અલસાયંતેણવિ સજ્જણેણ, જે અક્ષરા સમુચ્ચરિઆ ।

તે પત્થરટંકુકીલિયંવ, ન હુ અન્નહા હંતિ ॥ ૨ ॥

રાજ્યં યાતુ શ્રિયો યાન્તુ, યાન્તુ પ્રાણા વિનશ્વરા: ।

યા મયા સ્વયમેવોક્તા, સા વાગ્ મા યાતુ જાતુચિત્ત ॥ ૩ ॥

તાત્પર્ય:—આ પૃથ્વી કદાચ દિશાઓના હાથીઓ, કાચળો, મ્હોટા કુલપર્વતો અને ક્ષુધિરસર્પથી ધારણ કરાયેલી છતાં ચળાયમાન થાય, પરંતુ સત્પુરુષોએ અન્તઃકરણની નિર્મળતાથી અંગીકાર કરેલું વચન યુગાન્તે પણ ચળાયમાન થતું નથી. ૧ સજ્જન પુરુષોએ બેસાત સ્થિતિમાં પણ જે શબ્દોનું ઉચ્ચારણ કર્યું હોય તે પત્થરપર કેતરેલા અક્ષરોની જેમ કદાપિ અન્યથા થતું નથી. ૨ રાજ્ય બળ્યો, લક્ષ્મી બળ્યો, અને વિનશ્વર પ્રાણો પણ ભલે ચાલ્યા બળ્યો, પરંતુ જે મેં મારા મુખથી વચનો ઉચ્ચાર્યા છે તે કદાપિ ન બળ્યો. ૩

આ પ્રમાણે વિચાર કરી સૈન્યના કોઈ પણ માણસો અથવા મદનમંજરી ન બાળે તેવી રીતે ધીમે ધીમે તે કુમાર રાક્ષસના ભુવન તરફ ગયો. મદનમંજરી પણ બગી જવાથી છુપી રીતે કુમારની પાછળ પાછળ ગઈ. કુમારે રાક્ષસ પાસે જઈને કહ્યું કે— 'હે રાક્ષસ ! પ્રતિજ્ઞાડી બળથી બંધાયેલ હું તારી પાસે આવ્યો છું, હવે તું તારી મરજીમાં આવે તેમ કર. ' એમ કહી તે કુમાર રાક્ષસ સન્મુખ ઉભો રહ્યો. પછી રાક્ષસ જેવો કુમારને ભક્ષણ કરવા માટે તત્પર થાય છે તેટલે કુમારની પાછળ ચુપ રીતે આવેલી મદનમંજરી 'તું મ્હારા પતિનો વિનાશ ન કર' એમ બોલતી બન્નેના વચ્ચે આવીને ઉભી રહી, અને રાક્ષસ પ્રતિ કહ્યું કે— 'હે રાક્ષસેશ્વર ! આ પુરુષ મ્હારા પ્રાણપતિ છે, માટે તું એનો વિનાશ કરવાને બલે મ્હાડું ભક્ષણ કર અને એ અનેક જીવોનું કલ્યાણ કરનાર; હોવાથી એ રાક્ષસરાજને તું છોડી દે. ' રાક્ષસે કહ્યું— 'તું દર બા, સ્ત્રીઓનો વધ કરવો તે

અમને રાક્ષસને પણ ઉચિત નથી.’ રાક્ષસનાં આવાં વચન સાંભળી મહનમંજરીએ કહ્યું કે—‘તેં કહેલ વાત યદ્યપિ-સત્ય છે, તથાપિ મારા પતિનું મૃત્યુ થવાથી હું કયાં બાઉ અને શું કરું? જેમ દુર્જન પુરૂષને આ લોક તથા પરલોક બંને નિરર્થક છે તેમ મહારે પણ પતિનો વિનાશ થવાથી પિતૃકુળમાં યા તો શ્વસુરકુળમાં—બંનેમાં રહેવું વ્યર્થ છે. વળી લોકો તરફથી મહારાપ્રતિ એવા તિરસ્કારનાં વચનો છુટશે કે આ સ્ત્રી ખરેખર માનુષી’ હોવા છતાં રાક્ષસી જણાય છે અને તેણેજ પતિનું લક્ષણ કર્યું લાગે છે. આવું મહોદું કલંક મહારા પર આવી પડે તેમજ પતિ વિનાનું મહાર્જ સર્વસ્વ જીવન પણ કલ્યાણમાર્ગમાં પસાર થાય કે નહિ તે સંશયગ્રસ્ત વાત છે, માટે સર્વ કરતાં શ્રેષ્ઠ ઉપાય તો એજ છે કે મહારા પતિને બદલે તું માર્જજ લક્ષણ કર કે જેથી મારે કોઈ પણ જાતનો પાછળથી વિચાર કરવાનો પ્રસંગ ઉપસ્થિત થાય નહિ, તેમજ પવિત્ર પતિસેવાની પણ યથાર્થ સાફલ્યતા થાય. જે સ્ત્રીઓ પતિસેવામાં યથાર્થ તત્પર રહેતી નથી તેઓનું જીવન તદ્દન નિષ્ફળજ ગણાય છે, અને આલોકમાં પણ તે નિંદાપાત્ર ધર્મકુલટાના ઉપનામથી ઓળખાય છે.’ આ પ્રમાણે કહી ‘હા દુષ્ટ દૈવ! મહારી શું સ્થિતિ થશે’ એવાં વચનો ઉચ્ચારતી મહનમંજરી એકદમ ઉચ્ચ સ્વરથી અશ્રુમોચન પૂર્વક રૂદન કરવા લાગી. મહનમંજરીના આવા કંટણ સ્વરવાળા રૂદનથી પણ પાપાણુહૃદયી રાક્ષસનું ચિત્ત કિચિન્માત્ર આદ્રિત થયું નહિ. ત્યારબાદ રાક્ષસ પોતાના જીવનમાં જઈને એક કચ્ચેલકરત્ન હાથમાં લઈને આવ્યો અને કચ્ચેલક રત્નના પ્રભાવને દર્શાવતાં મહનમંજરી પ્રતિ કહ્યું કે—‘આ મણિમય કચ્ચેલકરત્ન દેવતાધિષ્ઠિત હોવાથી તેનામાં ફક્ત એક માંસ સિવાય ધન, ધાન્ય, મણિ, માણિક્ય, સુવર્ણ, વિવિધ પ્રકારના આભૂષણો, શોભાયમાન વસ્ત્રો, કર્પૂર, કસ્તુરી વિગેરે સુગન્ધી પદાર્થો એ વિગેરે સર્વ મનોવાંછિત વસ્તુસમુદાય આપવાનો મહાન્ પ્રભાવ છે. આ રત્ન મેં બાર વર્ષ પર્વત બાપ કરી તેના અધિષ્ઠાતા નાગેન્દ્રદેવને સંતુષ્ટ કરી તેની પાસેથી મહાકપ્ટે મેળવ્યું છે. યદ્યપિ આ રત્ન સર્વ ઈચ્છિત વસ્તુ અર્પે છે તથાપિ મને જન્માંતરના અભાગ્યપણાથી માંસાશનનું વ્યસન પડ્યું છે, તે આ રત્નથી મેળવી શકાતું નથી. મને છ માસથી માંસ ગિલકુલ મળ્યું નથી તેથી હું ઘણું હુધાતુર છું. મહારા ભાગ્યયોગે આ એક પુરૂષ મળ્યો છે તો તેમાં પણ તું તારા શરીરકલ્યાણને ન બોતાં અંતરાય કરે છે; માટે માંસલોભના કારણથી આ પુરૂષના બદલામાં તારા નિર્મીહને માટે હું આ કચ્ચેલક રત્ન તને અર્પું છું, તે તને નાગેન્દ્રદેવના પ્રસાદથી સર્વ ઈચ્છિત વસ્તુ આપશે, માટે હવે તું તારા સ્થાનકે જા, કે જેથી હું પણ આ પુરૂષના માંસનું આસ્વાદન કરી મારા આત્માને તૃપ્ત કરી સ્વસ્થ થાઉં.’ રાક્ષસ આ પ્રમાણે કહીને વિરામ પામ્યો, એટલે મહનમંજરીએ કહ્યું કે ‘હે રા-

મેઘનાદ રાજા અને મદનમંજરીની કથા.

૧૮૯

ક્ષયપતિ ! તે બહુજ સારો ઉપાય બતાવ્યો. જો કે આ રતનથી મારા વાંચિતની સિદ્ધિ થશે, તથાપિ દરેક વસ્તુ પરીક્ષા કરીનેજ અહુણ કરવી જોઈએ. એવો ન્યાય હોવાથી હું જ્યાંસુધી તારી સમક્ષ આ રતનના અધિષ્ઠિત દેવ પાસેથી કાંઈક વસ્તુની ચાચના કરું ત્યાં સુધી એક ક્ષણવાર તું મહારા પતિનું બક્ષણ ન કર. ' મદનમંજરીનાં આવાં વચનો સાંભળી રાક્ષસ ' હવે આ પુરુષનું બક્ષ્ય મને શીઘ્ર મળશે ' એવા વિચારથી અતીવ આનંદિત થયો અને કહ્યું કે ' હે કલ્યાણિ ! આ રતનની તું પરીક્ષા કરી જો. મારું કહેલું કદાપિ અન્યથા થયેજ નહિ. '

પછી મદનમંજરીએ ચિત્તની નિર્મળતાપૂર્વક કચ્છોલક રતનને કહ્યું કે—' હે રત્નાધિષ્ઠાયક નાગેન્દ્રદેવ ! મને જલ્દી પતિબિક્ષા આપો. ' મદનમંજરીના વચનથી તે દંપતીના પુણ્યપ્રભાવે નાગેન્દ્રદેવ પ્રત્યક્ષ થયો અને રાક્ષસને કહ્યું કે—' રે અધમ રાક્ષસ ! તને આ વિચક્ષણા સ્ત્રીએ કહ્યો છે. ' એમ કહી કુમારબક્ષણ માટે ઉઘટ થયેલા રાક્ષસને નાગેન્દ્રદેવે તુરત ચપેટામાત્રથી પ્રહાર કર્યો, એટલે તે રાક્ષસ મૃત્યુ પામ્યો. તદનંતર સંતુષ્ટ ચિત્તવાન નાગેન્દ્રદેવે મેઘનાદકુમાર તથા મદનમંજરીને કહ્યું કે—' આ સર્વ ઇચ્છિતદાયક કચ્છોલકરતન ઘોર ઉપસર્ગો સહન કરતાં છતાં તેમજ બાર વર્ષપર્યંત તપ, જપ, બ્રહ્મચર્ય, વનકલાહાર વિગેરે કરતાં છતાં પણ કોઈક પુરુષનેજ હું આપું છું, સર્વને આપતો નથી. તમને તમારા પૂર્વ પુણ્યના પ્રભાવથી તપાદિ પરિશ્રમ વિનાજ પ્રાપ્ત થયું છે. આ રતન તમને જીવંતી પર્યંત સર્વ મનોલીપ્સિત વસ્તુ પૂરશે તથા તેના પ્રભાવથી મનુષ્યભવમાં પણ દિવ્ય લોગાદિકની ઉપલબ્ધિ થશે. ' એમ કહી નાગેન્દ્રદેવ અદૃશ્ય થઈ ગયો. ત્યાર બાદ કુમાર પણ પોતાની પ્રિયા સહિત કચ્છોલક રતનને લઈને જે સ્થળે પોતાનું સૈન્ય નિદ્રાવશ હતું ત્યાં ગયો. હવે પ્રાતઃ સમયે તે દેવતાર્પિત રતનને એક કરંડીયામાં સ્થાપન કરી સ્વ નગરી તરફ જવાને સૈન્ય સહિત કુમારે પ્રયાણ કર્યું. માર્ગમાં મજલ દરમજલ કરતાં જ્યારે બરાબર સન્ધ્યાસમય થયો ત્યારે એક નાનું ગામ આવ્યું. ત્યાં રાત્રિ પડવાથી તેમજ સર્વે થાકી ગયેલા હોવાથી પડાવ નાંખ્યો.

અહીં એક આશ્ચર્યકારક બનાવ બન્યો. જ્યારે લોજન સમયે મેઘનાદકુમાર સ્વરસવતી ગૃહ નજીક લોજનમંડપના તંબુમાં ગયો ત્યારે તેણે એકને ઠેકાણે બે મદનમંજરી જોઈ. તે બંનેના આકાર, રૂપ, લાવણ્ય, વેષ, ક્રિયા તથા વાણી એક સરખા જોઈ મેઘનાદ કુમાર તો સ્તબ્ધજ થઈ ગયો અને એકદમ વિચારમાં લીન થઈ ગયો કે—' અરે ! આ શું થયું. ' આ બંને સ્ત્રીઓ મહારા કુળને ઉચિત સર્વ ક્રિયા ત્રણ વખત દેવપૂજા, બે વખત આવશ્યક વિગેરે કરે છે. તો મારે હવે આ બેમાંથી કોને સત્ય મદનમંજરી અને કોને અસત્ય મદનમંજરી માનવી ? ' એમ વિચાર કરી કુમારે પોતાના સૈન્યમાં પડહ વજડાવ્યો કે—' જે કોઈ બે મદનમંજરી

૧૯૦

શ્રી જૈન મર્મ પ્રકાશ.

સીમાંથી સત્ય કંઈ છે તે જોળખશે તેને કાઠી સુવર્ણ પારિતોષિક તરીકે મહારા તરફથી આપવામાં આવશે તથા તેનું ઘણું સન્માન કરવામાં આવશે. આ પંડિત સાંઘળીને ત્યાં ઘણા પુરોષ કૌતુક મિષથી એકત્ર થયા અને સર્વેએ સ્વયુદ્ધિગળથી અનેક ઉપાયો કર્યા, પરંતુ કોઈ પણ પોતાની બુદ્ધિથી સત્ય મદનમંજરીની પરીક્ષા કરી શક્યો નહિ. પછી તેને જોળખી શકવા કોઈ સમર્થ ન થવાથી મેઘનાદકુમારે તે બંનેને એક પેટીમાં નાંખી પેટીને એક નાનું કાણું પાડ્યું. પછી કહ્યું કે ‘જે સ્ત્રી આ છિદ્રદ્વારા બહાર આવશે તે સત્ય મદનમંજરી અને જે પેટીમાંથી બહાર નહીં નીકળી શકે તે અસત્ય મદનમંજરી તરીકે જોળખાશે.’ સત્ય મદનમંજરી તો માનુષી સ્ત્રી હોવાથી તે માર્ગે પેટીમાંથી બહાર આવવાને અશક્ત હોવાથી બોલી કે આ નાના છિદ્રદ્વારા હું કેવી રીતે બહાર આવી શકું. અસત્યાએ પણ માયાવીપણાથી એવું જ કહ્યું. હવે મેઘનાદે નિર્જુય કર્યો કે ‘મને પરનારી સંગતું પાતક ન લાગે એ કારણથી હું હમણા આ બંનેને બહાર કાઢીશ નહીં. કહ્યું છે કે:—

ચત્વારો નરકદ્વારા, પ્રથમં રાત્રિભોજનં ।

પરસ્ત્રીગમનં ચૈવ, સન્ધ્યાનાડનન્તકાર્યિકં ॥

તાત્પર્ય—૧ રાત્રિ ભોજન, ૨ પરસ્ત્રી ગમન, ૩ જોળ અથાણું અને ૪ અનંત-કાય લક્ષણ એ ચાર નરકગતિની પ્રાપ્તિના કારણ છે. હવે બંને મદનમંજરી પેટીમાં રહીને નિરંતર રૂદન કરતી હતી. એ પ્રમાણે છ માસ વ્યતિકાન્ત થયા એટલે એક દિવસ સત્ય મદનમંજરીને સુબુદ્ધિ ઉત્પન્ન થવાથી તેણે એક યુક્તિ રચી. તેણે કચ્છોલક રતનને હાથમાં લઈને તેની પાસે યાચના કરી કે ‘હે નાગેન્દ્રદેવ ! મને આ માયાવીનીનાં પાસમાંથી મુક્ત કરો.’ મદનમંજરીના આવાં વચનથી નાગેન્દ્ર શીઘ્ર પ્રત્યક્ષ થયો, અને માયાવિની મદનમંજરીને બહાર કાઢી. તદનંતર માયાવી મદનમંજરીએ પોતાના માયાવી રૂપનો ત્યાગ કરીને કહ્યું કે ‘હે નાગેન્દ્રદેવ હું ભ્રમર-શીલા નામે વિદ્યાધરી છું. અને જેનો મેઘનાદ કુમારે વિનાશ કર્યો હતો તે રાક્ષસની બહેન છું. મારા ભાઈના મૃત્યુથી કોષિત થઈ હું મેઘનાદનો કોઈ પણ ઉપાયે વિનાશ કરવા આવી હતી; પણ તે કુમારના અતી અદ્ભુત રૂપલાવણ્યથી હું તેના પર અતિશય અનુરાગીણી થઈ છું. મેઘનાદને પરનારીથી પરાડમુખ બોઈ મેં મદનમંજરીનું રૂપ ધારણ કર્યું, અને આ સત્ય મદનમંજરીને દેશાંતર કાઢવા માટે મેં બહુ પ્રયાસ કર્યો, કિંતુ આ સતી સ્ત્રીને તેના શીયલત્રતના પ્રભાવથી તેમજ સમ્યક્ત્વની દ્રઢતાથી કંઈ પણ થયું નહિ. તેમજ મેઘનાદને પણ મેં હાવ-ભાવ, વિક્રમ, કટાક્ષબાણ, ભુબ્રંગ આદિ અનેક લલિત ને મંત્રુલ ચેષ્ટાઓથી શ્લેષ પમાડવાનો આરંભ કર્યો, પણ આ કુમારનું ચિત્ત કઠિન વજ્ર પરમાણુઓથી જ

ધાર્મિક સાહિત્યમાં વિકાર એટલે શું ?

૧૯૧

ઘડાયલું હોવાથી કેઈ પણ રીતે ક્રુધ થયું નહિ. 'આ પ્રમાણે ભ્રમરશીલા વિદ્યાધરીએ પોતાનું વૃત્તાન્ત અથેતિ કહી નાગેંદ્ર, મેઘનાદ, તથા મહનમંજરી પાસે પોતાના અપરાધની ક્ષમા ચાચી કુમારને ત્રણ લોકના વિજયને પ્રાપ્ત કરાવનાર એક હાર અર્પણ કર્યો. ત્યારબાદ તે રાક્ષસી સ્વસ્થાને ચાલી ગઈ. આવી રીતે ઉપસર્ગની શાંતિ થયા બાદ નાગેંદ્રદેવ પણ પોતાને સ્થાને ગયા. કુમાર પણ આનંદ પામ્યો સતો ત્યાંથી પ્રયાણ કરી સ્વનગરની ઉદ્યાનભૂમિકા નજદિક આવ્યો, અને પોતાના પિતા લક્ષ્મીપતિ રાજાને પોતાના આગમન સમાચાર એક માણસ દ્વારા મોકલાવ્યા. તેના પિતા પણ પુત્ર આગમનથી અધિક પ્રસાદને વહન કરતા સૈન્ય સાથે કુમારની સન્મુખ આવ્યા. પોતાના પિતાને સન્મુખ આવતા જોઈ વિનિત કુમારે તેમની સામે જઈને નમસ્કાર કર્યો. પિતા-પુત્ર બંને હેટયા અને અધિક હર્ષવંત બન્યા. મહનમંજરીએ પણ પોતાના શ્વસુરને કુળોચિત વિનયપૂર્વક પ્રણામ કર્યા.

અપૂર્ણ.

કર્મ સ્વપાવવાનું પ્રવલ સાધન

તપ.

અનાદિ કાળથી સંસારમાં પરિભ્રમણ કરતા જીવને અનંતા ભવોમાં લાગેલા કર્મોના સમૂહ એટલો બધો ગાઢ હોય છે કે તેને અપાવવા માટે-આત્માથી અલગ કરવા માટે તપ જેવું બીજું એક પણ સાધન નથી. જો કે જ્ઞાનીઓ જ્ઞાનવડે ઘણાં કર્મો અપાવી શકે છે અને અપાવે છે, તો પણ નીકાચિત કર્મો કે જે પ્રાણીને લોગવ્યા સિવાય છુટકો થાય તેવું ન હોય તેવાં કર્મો તપ કરવાવડે જ છુટી શકે છે. જ્ઞાનીઓને પણ તેને અપાવવામાં અભ્યંતર તપ જે શુભ ધ્યાનાદિ છે તેનો તો આશ્રય લેવોજ પડે છે, પરંતુ અહીં ખાસ કરીને ગાદ્ય તપ ઉપવાસાદિકનીજ મુખ્યતા છે; જો કે તેમાં પણ ક્ષમા વિગેરે શુભોની સહાયની અપેક્ષા તો રહેલીજ છે.

પૂર્વે શ્રી મહાવીર પરમાત્માએ પોતાના ગાઢ કર્મો અપાવવાને માટે નંદનમુનિના ભવમાં એક લાખ વર્ષ પર્યંત માસખમણ કર્યા હતા. દંઢમહારીએ પણ કર્મ અપાવવા માટે તેનોજ આશ્રય લીધો હતો. ઋષભદેવ પરમાત્માએ પણ તેજ કાર્ય પરત્વે વરસીતપ કર્યો હતો. બીજા અનેક મુનિઓ અને શ્રાવક શ્રાવિકાઓએ પૂર્વે તપ કરીને કર્મ અમાવ્યાના દૃષ્ટાંતો સિદ્ધાંતોમાં ને ગ્રંથોમાં સંચયાબંધ દૃષ્ટિએ પડે છે.

અનાદિ કાળથી શરીરપર મમત્વ ધારણ કરી રહેલા આ પ્રાણીને તે મમત્વ

૧૮૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

છોડવો ઘણો મુશ્કેલ છે; અને શરીરપરનો મમત્વ છુટયા સિવાય તપ થઈ શકતો નથી. તપને માટે પણ કેટલાક જીવો અંતરાય બાંધીને આવેલા હોય છે, તેઓ એક ઉપવાસ જેટલો તપ પણ કરી શકતા નથી. જુઓ ! માત્ર એક ઉપવાસ કરવાથીજ શીયક કે જે સ્થૂળભદ્રના લઘુ બંધુ થતા હતા તેણે પ્રાણ તજી દીધા હતા. કેટલાક જીવો તે અંતરાય ત્રાડીને આવેલા હોય છે, તેઓ સહેજે તપસ્યા કરી શકે છે. ઉપવાસ છઠ્ઠું અઠ્ઠમ તો તેમને મન રમત જેવા લાગે છે. પર્યુષણાદિ પર્વોમાં દર વર્ષે અઠ્ઠાઈ કરે છે અને કવચિત્ માસક્ષમણુ જેવી મહાન્ તપસ્યા પણ કરે છે.

તપ સંબંધી અંતરાય ત્રાડવાના કારણ તરીકે તપસ્વીની ભક્તિ એ મુખ્ય સાધન છે. તપની અનુમોદના કરવી, તપસ્વીની પ્રશંસા કરવી, યથાશક્તિ તપના અગાઉના દિવસે અથવા તપના પારણાને દિવસે ઉત્તમ અન્નપાનાદિવડે તેની ભક્તિ કરવી, તપસ્યાના દિવસોમાં બની શકે તો તેમના અંગની શુશ્રુષા કરવી, કવચિત્ તપસ્યાના દિવસોમાં કે પારણું કર્યા પછી કોઈ તપસ્વીનું શરીર નરમ થઈ જાય તો તેમની ઔષધ પથ્યાદિવડે સંભાળ લેવી, તેમની આર્થિક સ્થિતિના ખર્ચ મેળવી બની શકે તેવું ને તેટલું આલંબન આપવું યા અપાવવું—આ બધા તપસ્વીની ભક્તિના પ્રકાર છે અને તેના આરાધનવડે તપ સંબંધી અંતરાય ત્રુટે છે અને સહેજે સહેજે મુશ્કેલ જણાયા સિવાય તપસ્યા કરી શકાય છે.

જેઓ તપની અને તપસ્વીની હીલણા કરે છે, અગદુમાન કરે છે, ‘તપ કરવાથી શું ?’ એમ કહી તેમની અવગણના કરે છે, પને લાંઘણની ઉપમા આપે છે, તપ કરનારની અનુમોદના કરવાને બદલે ‘અમુક આશાએ તપ કરે છે’ એમ ઉલટી તેમની અપભ્રાજના કરે છે, તપસ્વીની ભક્તિ કરનારના મન પણ મોળા પાડી દે છે—શિથિલ કરી નાંખે છે તેવા જીવો પોતે તપ કરી શકતા નથી, એટલુંજ નહીં પણ અન્ય કર્મબંધ કરવા સાથે તપમાં એવો અંતરાય બાંધે છે કે આગામી લવે તેઓ સામાન્ય તપસ્યા પણ કરી શકતા નથી.

તપ કરવામાં પણ દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ ને ભાવની અનુકૂળતા જોઈએ છીએ. નિરોગી અને દૃઢ શરીર એ દ્રવ્ય છે, સિદ્ધાચળ જેવું તીર્થ એ તેને માટે અનુકૂળ ક્ષેત્ર છે, પર્યુષણાદિ પર્વોના દિવસો એ અનુકૂળ કાળ છે અને તપધર્મ ઉપર અનુરાગ—પ્રેમ તે ભાવ છે. નિરોગી ને દૃઢ શરીરવાળાંજ વિશેષ તપ કરી શકે છે, સિદ્ધાચળાદિ તીર્થક્ષેત્રમાંજ વિશેષ તપ થઈ શકે છે, પર્યુષણાદિ પર્વોમાંજ વિશેષ તપ બની આવે છે અને તપધર્મ ઉપર જેને પ્રીતિ હોય છે તેજ વિશિષ્ટ તપ કરી શકે છે. સાધારણ દિવસોએ એક એકાસણું પણ નહીં કરનારાને પર્યુષણાદિ પર્વોમાં છઠ્ઠું અઠ્ઠાઈ તપ કરતાં જોઈએ છીએ. પોતાના સ્થાનમાં જે સામાન્ય તપ પણ કવ-

ચિત્ કરતા હોય છે તે સિદ્ધાચળાદિ તીર્થક્ષેત્રમાં દીર્ઘ તપ કરી નાંખે છે. એમાં તીર્થ-
નો અને પર્વનો મહિમા ખાસ નિમિત્ત કારણ છે, એટલું ધ્યાનમાં રાખવા યોગ્ય છે.

ચાલુ વર્ષમાં સિદ્ધાચળ તીર્થે ઉત્તમ મુનિ મહારાજઓની સારી સંખ્યા
આતુર્ભાસ રહેલ છે. શ્રાવકભાઈઓ પણ સારી સંખ્યામાં આતુર્ભાસ રહેલ છે, તેમાં
પણ ઉદાર દિલના કેટલાક શ્રાવકભાઈઓ આવેલા છે. ચાલુ વર્ષમાં પર્યુષણ પર્વને
અંગે બહુ સારી તપસ્યાઓ ત્યાં થયેલી છે. તેની નોંધ એક બધુએ કરી મોકલી
છે તે આ નીચે પ્રગટ કરવામાં આવે છે.

૧	જે માસ	૧	દોઢ માસ	૧૪ માસ	ખમણ	૨	એકત્રીશ ઉપવાસ
૧	ત્રેવીશ.	૧	એકવીશ	૪	સત્તર	૫૮	સોળ ઉપવાસ
૧	ચૌદ	૧	બાર	૫	અગ્યાર	૧૨	દશ ઉપવાસ
૩૦	નવ	૬૧	અઠ્ઠાઈ		સાત, છ, પાંચ, ચાર ને અઠ્ઠમ પુષ્કળ.		

આ સંખ્યા વાંચતાં ચિત્તમાં ચમત્કાર ઉત્પન્ન થાય છે, અંતઃકરણ તેની
અનુમોદના કરવા લલચાય છે અને એ તપસ્યા કરનારા જીવો ક્ષેત્ર ને કાળ ઉત્તમ
પાત્રીને અન્યત્ર અને અન્ય સમયે તેટલાજ તપથી જે કૃણ પ્રાપ્તિ કરી શકત તે કરતાં
બહુ વિશેષ કૃણ પ્રાપ્ત કરવાના લાગ્યશાળી થયા છે એમ અંતઃકરણ સાક્ષી પૂરે છે.

આ તપસ્યા કરનારનો મોટો ભાગ શ્રાવિકાઓનો છે એ હકીકત પણ ધ્યા-
નમાં લેવા યોગ્ય છે. પુરૂષ કરતાં સ્ત્રીઓ પ્રાયે સુકોમળ ગણાય છે, પણ તપ કરવામાં
તે જાતિ તેવી સુકોમળ નથી-કઠોર છે-મજબુત છે. વળી શ્રાવિકાઓમાં પણ બહોળો
ભાગ વિધવાઓનો હોવા સંભવ છે. તેઓજ આવો પ્રબળ તપ કરી ફરીને વૈધવ્ય
દશા અથવા સ્ત્રીવેદ પ્રાપ્ત ન થાય એવી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવા લાગ્યશાળી થાય છે.

નાની યા મોટી કોઈ પણ તપસ્યા ક્ષમાયુક્ત અને નિરિચ્છ ભાવે કરવી કે
જેથી તે પૂર્ણ કૃણને આપનારી થાય. આ વાત દરેક તપસ્યા કરનારે ખાસ ધ્યાનમાં
રાખવી. અન્ય આર્થિક લાભને તુચ્છ માનવો, તેવો લાભ તો સહેજે થશે, માટે
તેવી કોઈ પ્રકારની ઈચ્છા ન રાખવી. એટલું સૂચવી આ લઘુ લેખ સમાપ્ત કર-
વામાં આવે છે.

१८४

श्री जैनधर्म प्रश्नोत्तर

विद्वान् मुनिमहाराज प्रति प्रश्नो.

- १ शुभ परिणामका, शुभ जोगका, शुभ अध्यवसायका तथा शुभ लेख्याका लक्षण क्या क्या है ?
- २ शुभ परिणामका, शुभ अध्यवसायका, शुभ योगका, और शुभ लेख्याका मूल कारण कौनसा कर्मका कौनसा भाव है ?
- ३ मिथ्यात्वी जीव मिथ्यात्वका उदयसें कुदेव हरीहरादिकने, कुगुरुने, कुधर्मने धंदे-पूजे-सेवन करे तो उनकों पुन्यबंध होवे के नहीं ? पुन्यबंधके साथ साथ मिथ्यात्वको भी बंध हो तो हो, जीव मुदेवने नमस्कारसुं पुन्यबंध ओर समकितकी प्राप्ति होती है इसीतरां होगा.
- ४ १ श्रद्धा, २ संतव्य, ३ मान्यता, ४ विश्वास, ५ आस्ता, ६ रुचि, ७ ख्याल, ८ समझ, ९ मानणो, १० निश्चय, ११ यही है, १२ एसेही है, १३ अन्य नहि है, १४ अन्य प्रकार नहि है, १५ मानीनता,—यह पनरह शब्द एक अर्थवाळा है की भिन्न भिन्न अर्थवाळा है ? जो एक अर्थवाळा पर्यायवाचक ही ज होवे यदि तो श्रद्धा शब्दको हीज अर्थ लीखो और जो शब्द भिन्न भिन्न अर्थवाळा होवे तो उण उण शब्दोका वह वह अर्थ कृपाकर लीखो.
- ५ अनुकंपाका लक्षण अर्थात् स्वरूप कांइ है ? और किसी कर्मरा कीसा भावसुं अनुकंपा गुण जीवमें उत्पन्न होता है ?
- ६ अनुकंपा गुण आत्मारो स्वाभाविक असली गुण है की विषयकपाय रूप तीव्र लोभमोहनीकी मंदता और धर्म अनुराग रूप लोभमोहनीका उदय और दानांतरायरा क्षयोपसमसें आत्मामें अनुकंपा गुण उत्पन्न होवे है ?

एक जैन.

७ विद्वान् आ प्रश्नोना उत्तर लभी मोडलशे ते आ भासिकभां प्रकट कर-
वाभां आवशे.

तंत्री.

પુસ્તકોની પહોંચ.

૧૯૫

પુસ્તકોની પહોંચ.

ત્રીસરા કર્મગ્રંથ (વંધ સ્વામિત્વ)

(હિંદી ભાષાનુવાદ સહિત.)

શ્રી આત્માનંદ પુસ્તક પ્રચારક મંડળ-આચાર્ય તરફથી પ્રથમ એ કર્મગ્રંથ બહાર પડ્યા હતા. હાલમાં ત્રીજો કર્મગ્રંથ બહાર પડ્યો છે. શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિ મહારાજે સ્વોપજ્ઞ ટીકા સાથે સ્થેલા પાંચ કર્મગ્રંથો પૈકી આ ત્રીજો છે, પરંતુ દેવશાસ્ત્ર આ ત્રીજા કર્મગ્રંથની તેમની કરેલી ટીકા અલભ્ય થઈ ગઈ છે, તેથી એક આચાર્યે નાની અવચૂરી બનાવીને તે સ્થાનની શૂન્યતા દૂર કરી છે. આ હિંદી અનુવાદ કરતાં તે મંડળના કાર્યકર્તાઓએ શંકા સમાધાન ઉપર બહુ સાફ ધ્યાન આપ્યું છે. પ્રાચીન કર્મગ્રંથ, પંચ સંગ્રહ, લોક પ્રકાશ, તત્ત્વવાર્થ ભાગ્ય અને કેટલાક સૂત્રોની ટીકાનો આધાર લઈને બની શક્યા તેટલા સમાધાન કર્યા છે. કર્મગ્રંથ ઉપરના બંને ટંબાનો આધાર પણ લીધો છે. ઉપરાંત દ્વિગંબરાચાર્ય કૃત ગોમટસાર અને તત્ત્વવાર્થની સર્વાર્થસિદ્ધિ ટીકાનું પણ અવલંબન લીધું છે. અન્ય દર્શનીના તો કોઈ પણ શાસ્ત્રમાં કર્મોનું સ્વરૂપ જ્ઞેન શાસ્ત્રો જેટલું તો શું પણ તેના અસુક્ર ભાગનું પણ ન હોવાથી તેને માટે પાતંજળ યોગસૂત્ર અને યોગવાશિષ્ઠ ભાષ્યા છે, પણ તેમાંથી આ હકીકત નીકળી શકી નથી. આ બુક વાંચતાં કાર્યકર્તા પડિત સુખલાલજીનો બહોળો અભ્યાસ સમજી શકાય છે. અનુવાદકારકે આવો પ્રયાસ કવચિત્ જ કરે છે. અમે તેમના કાર્યની ફતેહ ઇચ્છીએ છીએ અને આગળ કામ ચલાવી કર્મનો વિષય પૂર્ણ કરવાની ખાસ લલામણુ કરીએ છીએ. આ બુકની કિંમત રૂ. ૦૧ રાખેલ છે. આચાર્ય-રોશન મહોલામાં પ્રકાશકને પત્ર લખવાથી મળી શકશે.

ઉપદેશ.

(આશાવરી.)

ફાગટ જનમ શુભાયા અવધૂ (૨) બૂગડું ચુન ચુન ખાયા—અવધૂં
જિન વચનકી પ્રાપ્તિ વિના નિત, ખોટા ખેલ લખયા;
પરકી આશા પરકી સંગત, ચિરકાળ વહયા—અવધૂં
તેરો કોઈ નહિ તુ કેરો, કાહે મોહ મચાયા;
નિજ રૂપ શુણ પીછાણ ન કીયા, તો ફિર કયા તુ કર્મોયા—અવધૂં
પકજ જિમ રહો નિત ન્યારા, શ્રદ્ધા શુદ્ધ ધરયા;
ચિદાનંદમે મગ્ન ભયા તબ, પદવી અમર લહાયા—અવધૂં

સ્ફુટનોંધ અને ચર્ચા.

આ અંક અમારા વાંચક ગંધુઓના હસ્તમાં આવશે તે અવસરે મહાન પર્વ ધિરાજ પર્યુષણ સંપૂર્ણ થયા હશે, સંવત્સરી પસાર થઈ ગઈ હશે, ગત અંકમાં સૂચવ્યા પ્રમાણે દરેક ગંધુએ યથાશક્તિ ધર્મારાધન કર્યું હશે અને સરલભાવે ગતવર્ષના વૈરવિરોધ ખમાવી મિત્રછામિદુષ્ટકં આપી શાંત ભાવ ધારણ કર્યો હશે. વિચારના લેદથી તથા સત્ય હકીકત પ્રકાશ કરવાના હેતુથી અમોએ આ નાના લેખોમાં ઘણા ગંધુઓની લાગણી દુખાવી હશે. આ સર્વ ગંધુઓની અમે પણ સરલભાવે ક્ષમા યાચીએ છીએ, અને ગતવર્ષના સર્વ વિરોધો શાંત ભાવથી સહી મોટા મનથી તેઓ અમને ક્ષમા આપશે તેવી આશા રાખીએ છીએ. ઘણી વખત સત્ય હકીકત નિષ્પક્ષપાતપણાથી પ્રગટ કરતાં પણ ઘણા મનુષ્યોનાં હૃદય દુખાવાનો પ્રસંગ બને છે. દોરંગી દુનિયામાં એક રંગ-એક સરખો ભાવ દેખાવો મુશ્કેલ છે. પત્રકારોને આવા પ્રસંગમાં જે મુશ્કેલી ઉભી થાય છે તે અનુભવનારજ સમજી શકે છે; અને સત્ય હકીકતો પ્રગટ કરતાં પણ અમુક વ્યક્તિત્વ દીલ તો દુભાયજ છે. આવી સ્થિતિ હોવાથી તેવા સર્વ ગંધુઓની સંવત્સરી પ્રતિક્રમણાવસરે અમે ક્ષમા યાચી છે, અને સર્વ ગંધુઓ તેવી ક્ષમા ઉદાર ભાવે અવશ્ય આપશેજ એવી અમારી ભાવના છે.

* * * * *

આખા વર્ષમાં જેમની સાથે પત્ર લખવાનો પણ વ્યવહાર થયો ન હોય તેવા ગંધુઓ ઉપર પણ આ સમયે ક્ષમાપનાના પત્રો લખવાનો પ્રચાર ઘણો વધી ગયો છે. જૈન ગંધુઓ અને બહેનો આ નિમિત્તે ઘણા પત્રો લખે છે. જે સરલભાવથી પત્રો લખાતાં હોય, વૈરવિરોધ સમાવાતાં હોય, ક્ષમા અપાતી હોય, કલેશ સમાવતા હોય-તો તો આવા પત્રો અવશ્ય ઉપયોગી ગણાય, પણ માત્ર વ્યવહાર સાચવવા ખાતર લખાતાં આ પત્રો વિશેષ અર્થ ધરાવતાં હોય તેમ અમને તો લાગતું નથી. શ્રાવકો કે શ્રાવિકાની બાબતમાં તો વ્યવહાર સાચવવાની જરૂર હોવાથી અને ભવિષ્યમાં કદાચ આવાં પત્રો સંબંધસૂચક હોઈ ઉપયોગી થતાં હોવાથી ક્ષમાપના નિમિત્તે લખાતાં આવાં પત્રો તેટલા પ્રમાણમાં પણ જરૂરનાં છે, પણ શ્રાવક-શ્રાવિકાઓ સાથે સાધુ તથા સાધ્વીસમુદાયે પણ આ વ્યવહાર બહુ વધાર્યો છે તે તો જરાપણ જરૂરનો હોય તેવી અમારી માન્યતા નથી. ક્ષમાપનાની મૂર્તિજ જેઓ હોય તેવાઓને આ સમયમાં વિશેષ ક્ષમા પત્રદ્રારા દર્શાવવાની જરૂર હોય તેમ અમને લાગતું નથી. શ્રાવક કે શ્રાવિકા તો ભક્તિ દર્શાવવા સાધુ કે સાધ્વી ઉપર પત્રો લખે, પણ તે મહાત્માઓને તેના પ્રત્યુત્તર રૂપે પત્રો લખવાની આવશ્યકતા હોય તેમ પણ અમને તો જણાતું નથી. આ વ્યવહારની વૃદ્ધિથી ચોમાસામાં પણ

સ્ટુટ નોંધ અને અર્થાં.

૧૬૭

કંપર-પોસ્ટકાર્ડ શ્રાવકો પાસે યાચવાની, તે લખવા નિમિત્તે ટાઇમ ગાળવાની જરૂર પડે છે, અને કોઈ કોઈ મુનિમહાત્માઓ તો સ્વનામક્રિત પોસ્ટકાર્ડો અને કુકુમપત્રિકાઓ છપાવીનેજ શ્રાવકોને ટપાલદ્વારા મોકલે છે, જે માત્ર વ્યવહાર સાચવવા પૂરતુંજ છે. આવો વ્યવહાર સાધુ કે સાધ્વીઓને યોગ્ય નથી-વધારા પડતો છે-તકામો છે, તેથી ક્ષમાપનાના પત્રો તેમના તરફથી લખાય છે તે આદરણીય નથી તેવો અમારો નમ્ર મત છે. સાધુ અને સાધ્વીઓ આ બાબત તરફ અવસ્ય લક્ષ આપશે તેવી આશા છે. સંવત્સરીના દિવસ પછી અમુક દિવસ સુધી ટપાલ ખાતાના પટાવાળા ઉપર જે અસાધારણ ઢગાણ થતું દેખાય છે તે ભેટાં કરકસરમાં આગળ વધેલા શ્રાવકોની ઉદારતા આ બાબતમાં બહુ વધી ગઈ છે તે હદમાં રહેવાની અને તેટલી નાની-પણ ‘ટીપે ટીપે સરોવર ભરાય’ ના અર્થવાળી રકમ વધારે ઉત્તમ માર્ગે વપરાવાની જરૂર છે.

ભાગ્યબાળાના દેશસરની નજીકની જે જગ્યા ઉપર સરકારની નજર ખેંચાણી હતી, અને ગરીબ માણસો માટે ચાલીઓ બાંધવાના નિમિત્તથી જે જગ્યા સરકાર જૈનકોમ પાસેથી લઈ લેવાનો વિચાર ચલાવતી હતી તે બાબત અંતે સરકારે મુલતવી રાખી છે. મુંબઈના જૈન સંઘના પ્રયાસથી અને અરજીથી સરકારનું લક્ષ ફર્યું છે, અને તેમના તરફથી જવાબ મળી ગયો છે કે:—“તે સ્થળ ઉપર જે ગરીબ માણસો માટે ચાલીઓ બાંધવાનો ઇરાદો હતો તે હાલ બંધ રાખવામાં આવ્યો છે.” આ ન્યાયી જમાનામાં ચળવળની જ જરૂર છે. સાચી રીતે ચળવળ કરવામાં આવે, સત્ય રસ્તો લેવામાં આવે, ખરાં હુજો દર્શાવવામાં આવે તો છેવટે સત્ય હકીકતનો જય થાય છે. જૈન કોમના આગેવાનોએ આ બાબત તરફ લક્ષ ખેંચવાની જરૂર છે. આ સ્થળ, કે જેના ઉપર સરકારનું-સીટી ઇન્ફ્રુવમેન્ટ ટ્રસ્ટનું ધ્યાન ખેંચાણું હતું તે સ્થળ જૈનોએ હવે ઉપયોગમાં લઈ લેવાની જરૂર છે. જે આ સ્થળને ઉપયોગમાં નહિ લેવામાં આવે તો વળી પાછો લાંબે સમયે આવો સવાલ ઉપસ્થિત થવાનો ભય રહે છે. મુંબઈમાં એટલી વસ્તી વધતી જાય છે કે કોઈ સ્થળે શ્રીમંત કે ગરીબને રહેવા માટે જગ્યા મળતી નથી. ઘણું સ્થળે તો પુરતું ભાડું અર્થતાં પણ જગ્યા મળતી નથી. ગરીબોને રહેવાની કેટલી હાડમારી છે તે અનુભવનારજ તરત સમજી શકે તેમ છે. આવે સમયે ગરીબ કે મધ્યમ વર્ગના જૈનબંધુઓને રહેવાની સસ્તા ભાડાની ચાલીઓ આ સુંદર સ્થળ ઉપર બાંધવામાં આવે તો તે સ્થળ વિષે ઉપયોગી થશે, અને લવિષ્યમાં હલકી કોમોના વસવાટથી આશાતના થવાનો ઉપજ્જો ભય દૂર થશે. જૈન શ્રીમંતોએ અને તે સ્થળના ટ્રસ્ટીઓએ આ બાબતનો તાકીદે વિચાર કરવાની જરૂર છે. જમાનાને ઉપયોગી અને કોમને લાભદાયી આવાં ખાતાંઓ હવે તાકીદે ઉઘાડવાની જરૂર છે.

* * * * *

૧૬૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ,

જૈન કોમને વિશેષ ઉપયોગી કાર્ય થઈ શકે તે માટે મુંબઈમાં જૈન સેની-ટરી એસોશીએશનની સ્થાપના કરવામાં આવી છે. ચાર ઉત્સાહી સેક્રેટરીઓ અને ઉત્સાહી કરીટી નીચે કાર્ય કરતી આ સભા ભવિષ્યમાં મુંબઈમાં વસતા જૈન બંધુઓને બહુ ઉપયોગી થઈ પડશે તેવી આશા રહે છે. મુંબઈમાં વસતા જૈનોનો મોટો ભાગ જે સ્થળે રહે છે તે સ્થળ બહુ ગદીય અને આરોગ્યને હાનિ કરનાર છે. વળી તદુપરાંત જૈનોને હાલમાં તો રહેવાનાં સ્થળો પણ મળતાં નથી. આ એસોશીએશનનો ઉદ્દેશ જૈન બંધુઓને આરોગ્યદાયી રહેઠાણો પૂરાં પાડવાં તે છે. તે માટે મુંબઈની આસપાસના ગામડાઓમાં સ્થળ શોધાય છે; થોડા વખતમાં જોઈતો બંદોબસ્ત થઈ જતાં આરોગ્યદાયી ચાલીઓ બંધાવા માંડશે, અગર તેવાં તૈયાર મુકામો લેવામાં આવશે. અમે આ સંસ્થાની આંખાદી ઇચ્છીએ છીએ. મુંબઈમાં વસતા જૈનબંધુઓમાં જે મોટું મરણ પ્રમાણ દેખાય છે તે આવી હીલચાલોથી અટકશે તેવી આશા રહે છે. શ્રીમંત જૈન બંધુઓને પોતાનો ઉદાર હાથ તે લરફ લંગાવવા અમે તે ખાતાં તસ્કથી વિનંતિ કરીએ છીએ. અમુક આખી ચાલી કે હુકામ, જૈન બંધુઓ માટે બંધાવવાની શક્તિ ન હોય તેવા બંધુઓ માટે આ ખાતું બહુ ઉપયોગી છે. કોમ તરફ લાગણી ધરાવનારા બંધુઓ થોડી ઘણી પણ બાંધતી સહાય આ ઉપયોગી ખાતાને આપશે તો આ સંસ્થાનું કાર્ય વધારે સરલ-તાવાળું અને તાકીદે થશે. કોમને માટે આવા ખાતાંઓની ખરેખરી જરૂર છે.

* * * * *

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની સંસ્થા જૈનકોમમાં સુપ્રસિદ્ધ છે. તે સંસ્થા જ્ઞાનાને ઉપયોગી અને જરૂરીઆતવાળી છે. અત્યારે આ કાળમાં સર્વ પ્રજા જે વેગથી પ્રગતિ કરે છે તેમની સાથે રહેવા આવી ઘણી સંસ્થાઓની કોમમાં સ્થળે સ્થળે જરૂર છે. આ વિદ્યાલય તેવી સંસ્થાઓનો નમુનો છે. હાલમાં જુદી જુદી લાઈનોમાં લગભગ ૪૫ વિદ્યાર્થીઓ આ સંસ્થાદ્વારા શિક્ષણ લે છે. તેમને હમેશાં ધર્મના ઉત્તમ ગ્રંથોનો અભ્યાસ કરાવવામાં આવે છે, અને પ્રતિવર્ષ તે અભ્યાસની પરીક્ષા લેવામાં આવે છે. જુદાજુદા ધાર્મિક પરીક્ષકોના ઉત્તમ અભિપ્રાયો તે માટે આવેલા બંદાર પાડવામાં આવ્યા છે. આ સંસ્થા માટે ગોવાળીયા તળાવ ઉપર એક સુંદર મકાન વેચાણ લેવામાં આવ્યું છે. આજ સુધી તે સંસ્થા ચોપાટીની સામે ભાડાના મકાનમાં રાખવામાં આવી હતી. શ્રાવણ શુદ્ધ ૧૨ના શુભ મુહૂર્તે નવા મકાનમાં આ સંસ્થા ફેરવવામાં આવી છે. જુદાજુદા સવા બે લાખ રૂપિયાની કિંમતના છ મકાનો તે માટે લેવામાં આવ્યા છે. આ સંસ્થાના સ્થાયી મકાનો થવાથી તે સંસ્થા વિશેષ દૃઢીભૂત થઈ છે. તે સંસ્થાના ઉત્સાહી કાર્યવાહકો અને સેક્રેટરીને અમે અભિનંદન આપીએ છીએ, અને તે સંસ્થા વિશેષ ઉપયોગી થાય, તે સંસ્થાના પાયા

સ્કુટ નોંધ અને ચર્ચા.

૧૮૯

વિશેષ દ્રઢ થાય તે માટે સહોદય રહેવા તેમને પ્રેરણા કરીએ છીએ. મહાત્મા દેવા માટે જે મોટો ખર્ચ તેમણે આપ્યો છે, તેને પહોંચી વળવા મોટા ફંડની તેમને જરૂર છે. ધનિક જૈનખંડુઓ તેમને આ ઉત્તમ કાર્યમાં જોડતી સહાય અવશ્ય આપશે તેવી આશા રાખવામાં આવે છે. આ સંસ્થાનો ચતુર્થ રીપોર્ટ સમાલોચનાર્થે હમણાજ અમોને મળ્યો છે, જેની નોંધ હવે પછીના અંકોમાં લેવામાં આવશે.

*

*

*

*

*

મંડળાચાર્ય કમળમુનિ હાલમાં બહેર હીલચાલમાં સારો ભાગ લેતા હોય તમ વર્તમાનપત્રો ઉપરથી જણાય છે. મહાત્મા ગાંધીજીએ પણ જે ભાષણો તેમના વ્યાખ્યાન સમયે આપ્યા છે. જૈન મુનિમહારાજઓ બહેર હીલચાલમાં ભાગ લે અને કોમને પણ તેવે રસ્તે દોરે એ આનંદ પામવા જેવું છે. બહેર ભાષણોમાં તેઓ બુદ્ધિસારો બતાવે છે, પણ કોઈકોઈવાર સાધુપણની હદ જોળંગી જવાતી હોય તેમ અમને લાગે છે. સાધુઓજ બાળે જૈનકોમની અધોગતિ કશવનારા હોય તેવા ભાવો પણ ભાષણમાં દેખાઈ જાય છે. તા. ૬ ઓગસ્ટના 'જૈન' માં બહાર પડેલા તેમના એક ભાષણમાં તેઓ જણાવે છે કે:—“ખરેખર અફસોસ સાથે જણાવવું પડે છે કે તમારી ખરાબ હાલત-તમારી ખૂરી દશા લાવનાર અમે સાધુવર્ગ છીએ. શાસ્ત્રોની તમામ ચાવી અમારા હાથમાં એટલે અમે તમને જેમ નચાવીએ તેમ તમે નાચો. સાઈં સાઈં ખાવું, માલમલીદા ગરીબોના ભોગે ઉઠાવવા અને શિષ્યોને મેળવવા તનતોડ પ્રયત્નો કરવા એ સિવાય બીજું કર્તવ્ય અમારે માટે રહ્યું નથી. સાચે સાચું કહી દઉં તો મને બાઈડી મળી નહિ, ખાવાનું મળ્યું નહિ, એટલે મેં સાધુનો પોશાક પહેર્યો અને સાધુ થયો. આ મારી એકની સ્થિતિ છે એમ નથી, પણ ઘણાની જોઈ છે.” સાધુ દશાની કાળી ખાતું દેખાડવાનો અને કવચિત્ દેખાતી અધમ સ્થિતિ સર્વને અંગે લગાડી દેવાનો એક મુનિ-અગ્રેસરપણે જોળખાવા ઇચ્છતા મુનિ તરફથી થયેલો પ્રયત્ન ખરેખર ખેદ કરાવે છે. વળી આગળ ઉપર તે ભાષણમાં કહેવામાં આવ્યું છે કે—“હું મહાત્મા ગાંધીજીને ખાસ આગ્રહપૂર્વક જણાવવાની રજા લઉં છું કે જે સ્વદેશી હીલચાલ આપે શરૂ કરી છે, તેને મારો સંપૂર્ણ ટેકો આપું છું, એટલુંજ નહિ પણ હું મારાથી બનતી સહાય તનમનથી આપવા ધોઈ છું. મને કહેવા લો કે મને કોઈ કોઈવાર રેડીયો કાંતવાનું મન થાય છે અને એ ઇચ્છા મારી ભવિષ્યમાં પાર પડે એવી લાવના લાવું છું. પણ ભાઈઓ, તમારે કામ કરવું નથી. ફક્ત વાતો કરવી છે. તમે રેડીયા નહિ કાંતો તો હું કાંતીશ, ને તમને કાંતી બતાવીશ. ખુદ ઋષભદેવ સ્વામીએ લોકોને હજા જેડતા શીખવાડ્યા હતા, સુતાર, લુવાર વિગેરેને કળાઓ શીખરી હતી, કડી આઓને ઘર બાંધતાં પણ શીખવ્યા હતા, એ શું બતાવી આપે છે? હું હિંમત

ધરીને કહું છું કે હું જેટલો કાંતી શકું ને તમને કંતાવવાનો ઉપદેશ આપી શકું.” જેટલો કાંતવા તૈયાર થયેલ અને ઋષભદેવ સ્વામીના દૃષ્ટાંતને અનુસરવાની ઇચ્છા રાખનાર આ મુનિના ઉપરોક્ત શબ્દો વાંચી કયો શાસનપ્રેમી ખેદ નહિ પામે ? ઋષભદેવે દીક્ષા લીધા પછી કઇ કઇ કળાઓ શીખવી હતી ? તે તે મુનિ જણાવવા બહાર પડશે તો વિશેષ અજવાળું પડશે, જે વેશ લીધો છે તેમાં દૂષણરૂપ ઉપરનાં વાકયો વાગાડખરમાં જેવા શોભે છે તેવા ક્રિયારૂચિ જીવમાં શોભતા નથી, તેવો અમારો આધીન મત છે. સ્વદેશપ્રેમ ગતાવીને લોકરંજન કરવા જતાં સાધુમાર્ગનું સમૂળ ઉન્મૂલન કરી નાખે છે. ઋષભદેવ પરમાત્માની સંસારીપણાની સ્થિતિને મુનિપણા સાથે ભેડી દે છે. આ બધું તદ્દન વિપરીત છે. આવા લોકરંજનથી આત્માનું અશ્રેય થાય છે. મુનિપણાને છાજતી હકીકતજ મુનિમુખમાં શોભે છે. બીજાઓએ પણ એથી મોહાહ જવાનું નથી. જે પોતાનું જાળવતા નથી તે બીજાનું પણ શ્રેય કરી શકતા નથી.

* * * * *

હાલમાં સાધુઓને સુધરવાનો ઉપદેશ સારી રીતે બહાર પાડવામાં આવે છે. ભણે કે જૈનકોમના તે વિભાગમાં કાંઈ અનુકરણીય વિભાગ તો રહ્યોજ હોય નહિ, તેવી રીતે કેટલાક લેખકો તો લખે છે. વસ્તુઓની બે બાબતોમાંથી જેને કાળી દિશા જોવાની ટેવ પડી ગઇ હોય છે તેઓને સર્વત્ર ભૂલો થતીજ દેખાય છે. હાલમાં વળી મુનિ જયવિજયજી સુધારાના ક્ષેત્રમાં ઉતર્યા છે. અને ‘જૈન’ પત્રના બે અંકોમાં “પોપ સામ્રાજ્યનો નમુનો” તે મથાળા નીચે સાધુઓને અને શ્રાવકોને સૂચનારૂપે કેટલાક આદેષો બહાર પાડ્યા છે. જૈન પત્રકારજી તે લેખની નીચે નોટમાં લખે છે કે:—“લેખક મુનિની કલમ ‘પોપ સામ્રાજ્યનો નમુનો’ ચિતરતાં વધારે તપી ગયેલ જણાય છે; પરંતુ શાસનસુધારણા માટે સત્ય પણ બુની પોપશાહીના લખાણને કાપી નાંખી શુદ્ધ આંતરલાગણી દર્શાવતો ભાગ પ્રકટ કર્યો છે, એટલે વાચકોએ છિદ્ર નહિ શોધતાં સાર ગહણ કરવાનો છે.” મૂળ લેખ પ્રગટ કરવારજ મુનિની કલમ તથા તે વિષયમાં રહેલ છિદ્રો માટે સૂચના કરતા હોવાથી અમારે તત્સંબંધમાં વિશેષ લખવાનું રહેતું નથી. નોટ ઉપરથી વિષયનો અમુક ભાગ બાદ થઇ ગયેલો જણાય છે. મુનિની આંતર ઇચ્છા જૈન કોમની દિશા સુધારવા માટેજ હશે, પણ આત્મ લેખોથી તેમની આંતરઘરિયા સફળ થશે ખરી ? તે એક પ્રશ્ન છે. માને બાપની બેયર કહેવી, અને આંધળાને આંધળો કહી તેની લાગણી દુખાવવી તેથી સત્ય હકીકત છતાં પણ શું ધારેલ કાર્ય બની શકે છે ? નથી બની શકતું. આમાં તો તે પ્રકાર પણ નથી. અમુક વિભાગની કાળી દિશા આંતરવાથીજ મનુષ્યો સુધરતા હોય તે વાત અમને તો સત્ય જણાતી નથી. તે

સ્કૃદ નોંધ અને ચર્ચા.

૨૦૧

મુનિએ લખતાં લખતાં કોઈ કોઈ સ્થળે એવા આશ્વેષો કર્યા છે કે તે લેખોનો વિભાગ અત્રે ઉતારતાં પણ અમને સંકેત થાય છે. જો તે મુનિને જૈનકોમની દાઝ દિલમાં હોય તો કરવાનાં કાર્યો ઘણાં છે, ક્ષેત્ર વિશાળ છે, આવાં ઉચ્ચ લેખોથી કશો પણ ફાયદો થવાનો તેઓ ધારતા હોય તો અમારી માન્યતા તેનાથી વિરુદ્ધ છે. કોઈપણ સ્થળે આવી જાતના લેખોથી ફાયદો થયોજ નથી. પ્રાંતમાં તેવા લેખો ઉપર વિશેષ વિવેચન નહિ કરતાં આવા ઉચ્ચ લેખો માટે અમે દિલગીરી બહેર કરી અત્રેથીજ અટકીએ છીએ. અને તેવા લખાણોને ઉપેક્ષાની કાટીમાંજ મૂકવા યોગ્ય ધારીએ છીએ.

* * * * *

આવા લેખોની ઉચ્ચતા બાદ કરીએ, શાંતિથી તેવા લેખો ઉપર વિચાર કરીએ તો જૈન કોમની સ્થિતિ માટે વિચાર કરવાનો-બહુ બારીકીથી વિચાર કરવાનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થયો છે તેમ કહ્યા વગર ચાલતું નથી. જૈનકોમમાં પણ સાધુઓએ બહુ વિચારવા જેવું છે, તે બાબત લક્ષ્ય ખેંચવા જેવી છે. સમય સમયનું કામ કરે છે. સમય સાથે ચાલનાર, તદનુસારજ પ્રવૃત્તિ કરનાર ઇચ્છિત કાર્ય કરી શકે છે. દશ-વીશ વરસમાં પણ કોમના વાતાવરણમાં ઘણો ફેરફાર થયો છે-થતો જાય છે. સ્વતંત્રતાનો જે પવન આખા દેશમાં વાય છે તેણે જૈનકોમ ઉપર બહુ અસર કરી છે. જૈન યુવકોની લાગણી સાધુઓ તરફ ઓછી થતી જાય છે. તે બહુ વિચારવા યોગ્ય પ્રશ્ન છે. જે યુવકો કોમના આધારભૂત છે તેની લાગણી એક ઉપકારી વિભાગ તરફ ઓછી થતી જાય તો અસુક કાળે બહુ ખેદજનક પરિણામ આવે તેવી અમારી માન્યતા છે. સાધુ-મહાત્માઓએ સમયને વર્તવાની અને તદનુસાર કાર્ય કરવાની જરૂર છે. દેરાસરો, અઠાઈ મહોત્સવો, ઉજમણ, ધર્મશાળાઓ વિગેરે કરાવવાના ઉપદેશ સાથે જીર્ણોદ્ધારો, વિદ્યાલયો, સ્કુલો, બોર્ડીંગો અને છાત્રાલયો વિગેરે સ્થાપવા-કરાવવા-બંધાવવાનાં ઉપદેશો આપવાની જરૂર છે. જે જે મુનિ મહાત્મા પોતાનો ધર્મ જાળવીને સમયાનુસાર વકતવ્ય કરે છે, ઉપદેશ આપે છે, ફંડો કરાવે છે તેઓ આ સમયમાં વધુ પ્રતિષ્ઠા પામે છે, કાર્યસિદ્ધિ કરે છે અને સમયને ઉપયોગી થાય છે. આજ આ બાબતનો સ્પષ્ટ પુરાવો છે. આગલા જમાનાની-ગત વખતની વાતોને મૂકી દઈ જમાના પ્રમાણે સમયને ઓળખી ધર્મથી અવિરુદ્ધપણે પણ લોક લાગણી તપાસીને વર્તવા અમારી દરેક મુનિ મહાત્માને વિનંતિ છે. જૈનકોમની-જૈન યુવકોની તો જ પૂજ્ય બુદ્ધિ તેમના તરફ સહોદિત રહેશે અને કોમનું શ્રેય થશે. અમારી નિરંતરની તેજ વાંચના છે.

* * * * *

હાલમાં જાણુસર નહીં આવેલ કાવિ તીર્થના જીર્ણોદ્ધાર માટેનું કાર્ય જે સહજરૂપે ઉપાડ્યું છે. જઘડીયા તીર્થના કાર્ય કરનાર અંગારેશ્વરવાળા શેઠ દીપ-સંદ કમળચંદ અને અંકલેશ્વરવાળા શેઠ માણેકચંદ વમળચંદ જાણીતા શુદ્ધરૂપે છે. જઘડીયા તીર્થનું કાર્ય જે કાર્યકુશળતાથી તેમણે કર્યું છે તે પ્રસિદ્ધ છે. કાવિમાં જે મોટા દેરાસર છે, અને જૈનોની વસ્તી મુદલ નથી. સાસુ વહુએ પ્રતિસ્પર્ધી પછાથી દેરાવેલા આ દેરાસરો બંધ અને વિશાળ-ખાસ દર્શન કરવા લાયક છે. જાણુસરથી આ તીર્થ દશ ગાઉ દૂર છે. આ બંને દેરાસરોના ઉદ્ધાર માટે લગભગ પંચોતેર હજાર રૂપિયાની જરૂર છે. તે દેરાસરોના જીર્ણોદ્ધાર માટેની ટીપ કરવા ઉપરોક્ત વર્તે શુદ્ધરૂપે હાલમાં મુંબઈ ગયેલ છે. તેઓની આ જીર્ણોદ્ધાર માટે ખરડો કરવાની ઇચ્છા નથી. બુદ્ધાવુદ્ધા દેરાસરોના ટ્રસ્ટીઓ-કાર્યવાહકો પાસેથી જે તે દેરાસરના ફૂંદમાંથીજ સારી રકમ આપવા તેઓ માગણી કરે છે. શ્રાવણ શુદ્ધ પુનર્મે ગોડીજના દેરાસરના ટ્રસ્ટીઓ તરફથી તે જાગતમાં વિચાર ચલાવવા મુંબઈના સંઘની મીટીંગ યોજાવવામાં આવી હતી ગોડીજના દેરાસરમાંથી રૂ. પાંચ હજાર તે જીર્ણોદ્ધાર ખાતે આપવાના નહીં થયા છે. બીજા દેરાસરોમાંથી રકમ નક્કી કરવા પ્રયાસ ચાલે છે. દેવદ્રવ્યનો આ રસ્તે વ્યય ખાસ આદરણીય છે. દેવદ્રવ્ય અન્ય દેવો દેવતામાં વાપરી રાકાયજ નહિ તેવો અમારો શાસ્ત્રાધીન મત છે. જિનપ્રતિમા અને જિનમંદિરો માટે એકત્ર થયેલ દ્રવ્યનો આજ ખરો વ્યય છે. બીજા દેરાસરોના કાર્યવાહકો પણ આ સાધનનો ઉપયોગ કરશે એવી આશા રાખવામાં આવે છે. ચારવાડમાં અને અન્ય તીર્થ સ્થળોમાં જીર્ણોદ્ધાર માટે મોટી રકમની જરૂર છે. જે દેરાસરોના કાર્યવાહકો આ જીર્ણોદ્ધારની ઉપયોગી જાગત તરફ લક્ષ જોઈશે તો તેમના હાથનીચેના દ્રવ્યનો સફળ્ય થશે, ઘણાં તીર્થોના ઉદ્ધાર થઈ જશે અને આત્મારે ચર્ચાતા દેવદ્રવ્યના વિપયનો અમુક અંશે પણ નિવેડો આવશે, તેમજ તેના વિફલ યોજાતું અટકી જશે, એવો મોટે લાભે સંભવ છે.

* * * * *

ભાવનગરના નામદાર દરબારશ્રી દેહમાસ બગાડ પંચત્ર પામેલા હોવાથી ભાવનગરની પ્રજા હબ્બુ શોકનિમગ્ન છે. જૈનસમુદાયે મહાન પર્યુષણ પર્વમાં તેનું જીવસ્થિત પ્રતિપાદન કર્યું છે. સ્ત્રી પુરુષોએ તદ્દન સાદો ડ્રેસ રાખ્યો છે. વરઘોડા, મહેરોઈવ, સતીનગા ઇત્યાદિ તદ્દન બંધ રાખેલા છે. એટલુંજ નહીં પણ જાહેર રસ્તે ધર્મસંજોગી ગીત ગાવાનું પણ બંધ રાખ્યું છે. ઘોડીયાપારણા ગ્રહસ્થને કરે આપવાનું બંધ રાખ્યું છે. અગ્રે જે મોટા સ્વામીવચ્છલ જમી શકે તેટલા માટે આર્થિક સમગ્ર થયેલી છે છતાં શોષ નિમિત્તને લઈને તે પણ તદ્દન બંધ રાખી રહ્યાં સારણજીવાળો ચારચાર શેર મીઠાઈ આપી દીધી છે. આ પ્રમાણેના વર્તનથી જોખમનો મોતમી નાસદાર મહારાજસાહેબ પ્રત્યેની પુરતી લાગણી બતાવી આપી છે.

ઝવેરી માણેકચંદ ખેતશીનું ખેતકારક મૃત્યુ.

આ ગૃહસ્થ વીરમગામ નિવાસી હતી. ધર્મચુસ્ત હોવા સાથે પ્રકરણાદિકના સારા બોધવાળા હતા, તેમજ વ્રતધારી હતા. શ્રીસંઘમાં અગ્રણી હતા. સાધુ સાધ્વીના તેમજ શ્રાવક શ્રાવિકાના ભક્ત હતા. સાંસારિક વ્યવસાયથી પ્રાપ્ત સુકત હતા. તેઓ શારિરીક અશક્તિને લગતી માંઢળી લોગવી ગયા અશાઢ શુદ્ધિ ૧ મે મુમારે ૬૦ વર્ષની વયે પંચત્વ પામ્યા છે. તેમના પંચત્વ પામવાથી વીરમગામના શ્રીસંઘમાં ખામી પડી છે. અમે પણ એક ઉત્તમ સભાસદ ગુમાવ્યા છે. આ સભા પ્રત્યે તેઓ ગાહુ સારો પ્રેમ ધરાવતા હતા. સભાના લાઇફ મેમ્બર હતા. જ્ઞાનખાતામાં દ્રવ્ય વાપરવાની જાણસા વિશેષ હતી. અમે તેમના બહેણા કુટુંબને દીલાસો આપીએ છીએ અને એમના આત્માની સદગતિ થવાની સંભાવના કરીએ છીએ.

વિદ્વાન્ મુનિમહારાજાઓ પ્રત્યે પ્રાર્થના.

પાશ્વિકાદિક પ્રતિક્રમણમાં હાલમાં કહેવાતા શ્રાવકતા અતિચારની અંદર કેટલાક શબ્દો સંસ્કૃત ભાષાના, કેટલાક મારવાડી ભાષાના અને કેટલાક બુના ફઠ શબ્દો છે. તેથી તે બોલતાં ને સાંભળતાં તેનો ભાવ સ્પષ્ટ થઈ શકતો નથી. તેથી તેવા શબ્દો ને યાકયો ફેરવી શુદ્ધ ને સરલ ગુજરાતી ભાષામાં ફરેક અતિચાર બરાબર સમજાય તેવી રીતે તેની રચના કરવાની એક શ્રાવક ઇચ્છા ધરાવે છે. તેમાં કાંઈ વિરોધ છે? જો વિરોધ હોય તો તે સકારણ જણાવવા કૃપા કરશે અને જો વિરોધ ન હોય તો તેને લગતી સૂચનાઓ લખી મોકલવા કૃપા કરશે. તૈયાર થયા પછી અનુભવી ને વિદ્વાન્ મુનિમહારાજની સંમતિ અવશ્ય મેળવવામાં આવશે. તે સિવાય પ્રસિદ્ધિમાં મૂકવા ઇચ્છા નથી એટલું ધ્યાનમાં રાખશે.

તંત્રી

ગ્રાહકો અને છોકા મંગાવનારને સૂચના.

જેન ધર્મ પ્રકાશના સંબંધમાં કાંઈ પણ લખવું હોય તો તે પત્રમાં પોતાનો જીજ્ઞાસુ નંબર અવશ્ય લખવો.

ચૈત્યવંદન ચોવીશી થઈ રહી છે. ફરીને છપાવવાની છે.

રતનાકરપચ્ચીશી લેટ મંગાવનારે પોસ્ટેજ સાથે મોકલવું. પોસ્ટેજ વિનાના પત્ર ઉપર ધ્યાન આપવામાં આવશે નહીં.

સકારણ વધારેલી કિંમત ઉપર ધ્યાન આપવું.

ઉપદેશપ્રાસાદ ભાષાંતરના પાંચ ભાગો પૈકી બીજા ભાગ થઈ રહ્યા છે, બીજા આવૃત્તિ છપાવવાની છે, પરંતુ તે ભાગ શિવાય વાંચનારને વાંચવામાં ચુકટ પડતું નથી. આ બધા ભાગ ખાસ વાંચવા લાયક છે.

હાલમાં નવા બહાર પડેલ જો ગ્રંથો ને એક ભાષાંતરની છોક વેચાણ ખરીદ કરવા ઇચ્છનારને પશ્ચ મોકલવામાં આવશે. તેમણે કિંમત ઉપરાંત પોસ્ટેજ લઈ સમજવું.

અમારું પુસ્તક પ્રસિદ્ધિ સ્વાતું.

(૧) હાલમાં છપાય છે.

૧. કાપૂરપ્રકર—ચોટી ટીકાયુક્ત, સંસ્કૃત માગધી કથાવાળું. (ટાઇટલ છપાય છે.)
(સહાયક શા. હીરાચંદ લક્ષ્મીચંદ ઇડરવાળા)
૨. ઈતિપદેશ પ્રાસાદ ગ્રંથ. મૂળ. વિભાગ ડબ્લે. સ્થંભ ૧૨ થી ૧૮.
(ભાવનગર શ્રાવિકાસસુદાયના પ્રથમના નિષ્પન્નમાંથી)
૩. ઈતિપદેશતિલ્લવગમપંના કથા ભાષાંતર. (સભા તરફથી)
૪. શ્રીમદ્લીનાશ ચરિત્ર ભાષાંતર (નગીનદાસ કરમચંદ. પાટણ.)
૫. ઈતિપદેશસમતિકા ભાષાંતર (કથા સિવાય)
(બાઈ જીવીબાઈ તથા શાંકળીબાઈ-અમદાવાદ)
૬. કાપૂરપ્રકર સમાપ્ત. ચોટી ટીકા સહિત.

(૨) તરતમાં છપાવા સાર થશે.

૭. લક્ષ્મીચંદ ગ્રંથ. મૂળ. ટીકા સહિત. (શા. કુંવરજી ગ્યાલ્દજી)
 ૮. લક્ષ્મીચંદ ગ્રંથનું ભાષાંતર. (જૈનધર્મ પ્રકાશના ગ્રાહકોને લેટ્ર સાર)
 ૯. નમસ્કાર (નવકાર) મહાત્મ્ય. (શેઠ જાંકરભાઈ ચતુર્ભુજ-ધોળેરા)
 ૧૦. રામાયુગ છાયા, અર્થ, વિવેચનયુક્ત. (બાઈ સંતોક તથા જડીબાઈ-ભાવનગર)
(૩) તૈયાર થયેલા છે ને થાય છે.
 ૧૧. શ્રી પરિશિષ્ટ પર્વ ભાષાંતર, (તૈયાર છે.)
 ૧૨. ઈતિપદેશપ્રાસાદ. મૂળ. વિભાગ ૪થો. (સ્થંભ ૧૬ થી ૨૪) તૈયાર છે.
 ૧૩. કાહેમચંદ્રાચાર્ય ચરિત્ર. (તૈયાર થનાર છે.)
 ૧૪. શ્રી ધન્ના ચરિત્ર ભાષાંતર. (થાય છે.)
- (ઉપરના ચાર ને નંબર ૬ના ગ્રંથ સાથે સહાયકની અપેક્ષા છે. ઈચ્છા હોય તેલે લખવું)
સંપાદનસિતરીના ભાષાંતરનું કામ બીજાં થતું હોવાથી બંધ રાખ્યું છે.

નવા મેમ્બરોના નામ.

ભાઈ મેમ્બર.

૧ શા. નરોત્તમ કેવળદાસ	ગોધા.	હાલ મુંબઈ
૨ શા. લખમીચંદ જીવરાજ	ધોળેરા.	હાલ કલકત્તા

પહેલા વર્ગના મેમ્બરો.

૩ શા. નરદજી વર્ણમાન	ભાવનગર.
૪ શા. નાનચંદ જોશી	રાણપુર.
૫ શાંધી નાયજી ચોશરજી	વેજલપુર.
૬ શા. હકુભાઈ જોષાજી	મહુધા.
૭ શા. અચૂતલાલ ત્રિલુવન	ગોરગી.
- હાલ મુંબઈ.